

CANADA
enda Svenska nighetstidning i Canada, utgifves
hvarje Onsdag i Winnipeg, Man., af
FLEMING PRINTING CO. LTD

PRENUMERATIONS-PRIS:
Helt Ar (i forskott) \$1.00
Halt Ar do .60
Tre månader .35
Helt Ar till Sverige 1.50
Halt Ar do .85

KONTOR:
Tryckeri och Bokhandel är beläget å 259 Fountain st. invid St.
Luth. Kyrkan. Besökande landsmän alltid välkomna.

ADRESSER ALLA FÖRSÄNDELSER TILL:
CANADA, WINNIPEG, MAN.

K. Flemming, Redaktör. John E. Lidholm, Manager.

Huru Manitobas Skollag förvaltas.

Huru provinsen Manitobas skollag administreras har just kommit i dagligt ljus genom klagomål öfver Fosterskolas vid Neopawa förvaltning. Denna skolas truste-äro katoliker och Roblin-regeringen har helt enkelt ställt skolan under förvaltskapet i St. Boniface församling. Härigenom har skollagen på det grifsta blifvit öfverträd. Detta är ju rent af skändligt, när man vet, att en provinshövding, Mr. Rogers, för en häftig agitation mot katolikerna, men samtidigt är medlem af en regering som ger detta samfund privilegier, hvilka det ej är berättigadt till enligt lag.

Liberalernas Program Säkrast.

Den agitation, som af Messrs. Bennett och Haultains partier föres mot de liberala partierna i Nordvestprovincerna, måste, om den skulle göra åsytadt verkan, bringa fullständig förvirring i den politiska situationen. Den liberala dominion-kontingenten från dessa provinser var mycket stark, och följaktligen kan man säga med trygghet, att provinshövdingens öde i parlamentet blef lagdt i deras händer. Det är därför helt enkelt otroligt, att dessa representanter skulle stå i så ringa samklang med sina valmans intressen, att de velat vara med om någonting, som ej skulle röna dessas godkännande. Naturligtvis kunde de ej vänta något godkännande från de konservativa valmännen, utan sökte begra dem, och dessa ha nu klifvit fram en annan metod för att vinna na sitt mål, hvilket visar, att de äro motståndare till vårt politiska framfartskridande och i grund och botten reaktionära. Deras plan är att få Dominion-parlamentet, hvilket utgör det canadensiska folkets nationalrepresentation och sammankommande af Dominion of Canadas politiska spjällstyresråd, underkastadt kontroll af Privy Council i London, därigenom förändra landets regering mistänkt i valmännens ögon såsom en oförnögen tolkare af landets grundlag. Huru ferrar Bennett och Haultain skola lyckas i att leda valmännen en sådan väg för att besegra det liberala programmet vid de stundande provinssvalen, kommer framtiden att utvisa. Att döma af den häftighet och höjd som de liberala valmännen i denna fråga, skulle man smärta vara förvånad, att de valmännen af ren karaktär skulle vilja föredraga att välja liberalerna för att se hur de konservativa projektionerna och utläggningarna äfven i detta afseende skulle stå i så ringa samklang med sina valmans intressen, att de velat vara med om någonting, som ej skulle röna dessas godkännande.

Ett Stortadt Kulturarbete.

Vi hafva i dagarna mottagit det nyss utkomna referatet öfver förhandlingarna vid Augustana-synodens 46te årsmöte i Stanton, Iowa, den 9-14 Juni i år, hvilket omfattar synodens verksamhet under år 1904. Fastän referatets yttre utstyrelse är den gamla stereotyp, där dess innehåll dock vittne om framfartskridande på alla områden som ligga inom synodens verksamhetskrets. Och att denna ej inskränker sig till den enbart kyrkliga, utan jämval omfattar en stortadt skolverksamhet och ett välgemensligt arbete i barnhälsväsendets tjänst, är nog allmänt bekant. Öfver detta rastlösa arbete, som vi med allt skal kunna kalla ett stortadt kulturarbete, lemna vi här med ledning af nämnda referat några uppgifter. Föreläsningarna antal utgjorde vid 1904 års slut 993, och hade under året ökat med 38. Af dessa föreläsningar ägde 864 kyrkor och 403 presthus. Under år 1904 byggdes 15 kyrkor och 26 presthus. Värde af föreläsningarnas egendom ökades under året vid årets slut 673,29 och utgjorde vid årets slut 67,132,562,52, hvarpå på hvilade en skuld af \$709,471,97. Pastoreernas antal var förra året 519, men är nu 547. Hela medlemsantalet utgjorde 230,678 och hade under året ökat med 9,637. Af synodens pastorer hade under året döpts 12,325 barn och 51 äldre personer, konfirmerats 6,458 barn, samt vigts 4,013 par. I söndagskolornas undervisades 65,115 barn af 8,749 lärare, eller 2,500 barn mera än året förut. Hvardagaskolorna voro besökta af 20,870 barn. Synodens immigranther i New York besöktes under året af 4,576 gäster, och 454 immigranter, hvilka af en eller annan orsak kvarhållits på Ellis Island, hafva genom hemmets hjälp uttagits och försatts i frihet. I direktionens för hemmet rapport meddelas, att flere kyrkohöfvar i Sverige satt sig i förbindelse med hemmet, hvilket de rekommendera för utvandrande landsmän. Synodens bokförlags- och tidningsaffär är stortadt och lemnade en vinst af \$9,656,77, hvaraf \$3,000 lemnades till det gemensamma läroverket. Vid synodens gemensamma läroverk vid Rock Island undervisades under året 536 lärjungar, af hvilka 66 voro inskrifna i teologiska seminarier, 179 i handelskolan och 146 i musikkonservatoriet och konstskolan. Afgångsexamen afslades af 29 studerande vid teologiska seminarier. Därast vi icke skola sjunka i våra egna och andra nationaliteters ögon, gäller det, i synnerhet i en tid sådan som den närvarande, att vara nationellt vakna, fördrifvas splittringens demoner och bortkastas kosmopolitismens maskeradt dräkt.

Hvete förbrukningen.

Mr. W. S. Patterson af Liverpool Corn Trade Association har förelagden kongl. britiska kommissionen för provianttillsyn i krigstid ett öfverslag öfver förbrukningen per capita af hvete i vissa länder. Öfverslaget beledsagas af följande anmärkingar: Det är möjligt att göra ett nägorunda nöjaktigt öfverslag öfver det hvete som förbrukas per capita i Storbritannien, ity att största delen kommer från utlandet. Detta gäller också Belgien och möjligtvis ett eller två mindre länder. Hvad andra länder beträffar, kan öfverslaget icke bli så nöjaktigt, ty man måste väsentligen gå ut från dessa länders egen produktionsöfverslag, hvilka, om de äro i många fall äro omsorgsfullt utarbetade, dock till sist hänga på producenternas egna rapporter. Jag utgår från att kommissionen önskar bli reda på perceptuella förbrukningen i hvarje fall, och därför måste man draga ifrån det kvantum, som antages vara bekvämdt till utsäde.

Kolerafaran.

Professor Chaptensetze i Frankrike påvisar de framste koleran görer under de senaste åren och hur den ohyggliga sjukdomen har sprid sig allt längre norrut. Epidemien började sig därtill åren 1900 till 1905 dels österut till Kina, dels västerut i riktning mot Arabien. För närvarande är sjukdomen redan vid Europas portar och tränger öfver Kaspiska havet in i Ryssland. (De senaste dagarna har den som bekant nått ända upp till Preussen.) I början af 1905 befann sig koleran i Transkaspien och Transkaukasien i sydöstra Anatolien och på Volgas stränder. Således hotas vi af invasion på flere vägar, särskildt öfver Svarta havet och utmed Volga. En korrespondent som intervjuat professorn, har frågat honom, om han trodde, att koleran utgjorde en verklig fara för Frankrike. "Nej", svarade professorn, "det tror jag ej. Koleran är nu så käänd och studerad af vetenskapsmännen, och den utbreder sig endast där förhållandena äro osunda." "Stark värme och hopande af stora folksamlingar öfver gysamma förhållanden för koleran", påpekar professorn vidare. "Men i allmänhet äro våra städer så byggda och ordnade, att man med framgång bör kunna bekämpa sjukdomen, om den kommer. Men det är mycket svårt att hindra koleran att komma in i landet, ty det är nästan omöjligt att algöra om en person här sjukdomsfri mot sig eller ej. En person kan se fullkomligt frisk ut och bära sjukdomen latent inom sig i flera månader. Först vid ett gysamt tillfälle bryter den ut. I detta tillfälle är pesten att föredraga framför koleran, ty en pestsmittad änkännes genast på säkra svamp-tom." Emellertid kan koleran botas i i medeltal dö endast 40 af 100 insjuknade. Glädjen ger hälsa. I en artikel i "Hälsövännen" gör en bekant svensk-amerikansk läkare bland annat följande påståenden: Lycklig den fattige, som måste gå barfota eller med trasiga skor. Lycklig den fattige, som måste gå utan strumpor. Lycklig den fattige, som måste gå hallnaken eller i tunna, släta kläder. Lycklig den fattige, som ej har råd att ligga i nattskjorta, utan hellre ligger naken än i svettiga, smutsiga dagunderkläder. Lycklig den fattige, som måste om smarran nöja sig med trasig halmbhatt. Lycklig den fattige, som måste gå hallnugrig, och som blott kan få enklaste mat. Lycklig den fattige, som måste vara mycket i rörelse och som måste gå mycket. Lycklig den fattige, som måste arbeta sig trött, på tidigt tilltids och stiga tidigt upp. Lycklig den fattige, som måste ligga på hårda golvet, o. s. v. Det finnes således många lyckliga i världen. Visserligen åtfölja dessa sällhetlära af en hel mängd förklningar, men de olägenheter, som åtfölja fattigdomen, kunna ej ens af den bästa läkare bortresoneras. Det är följaktligen försökta det. Däremot hafva vi läst en uppsats af Mr. Hirschele och så kallade, öfver ämnet "Glädjen ger hälsa", och den tro vi bör vara intressant för våra läsare: "De känslor, som komma människans att mer förmåna sin förmåga än sin oförmåga, höja hennes själsliga och därigenom en känsla af glädje och lust, men de som komma henne att känna sin oförmåga, förminkas hennes själsliga och medföra därigenom en känsla af olust. Spinoza säger: "Hvad är glädjen annat än erfarandet af ökad och vidgad liflighet — hvad är smärta annat. Efter sin natur, fördringar säger människan ja till och vill allt, som förhöjer hennes lifsmod, stegrar hennes verksamhetsbegär, och hon uppsöker därför de glada och undviker de smärtsamma förmimmelserna. Hon söker att göra de förstnämnda varaktiga, hon sträfvär att nå ständigt lust — evig fröjd. Detta strävande innebor i naturmänniskan, men kulturmänniskan har tyvärr glömt det i kampen för tillvaron. Ständigt arbetar, ingen hvila, tycks vara den närvarande kulturmänniskans valspråk i motsats till de okulturerade människorna. Beträffande i detta afseende är det svar, som en ung italiensk lazzaron gaf en resande. På den senares fråga hvarför lazzaronen ej hellre arbetade än tiggede, svarade han slagfärdigt med djupaste övertygelse: "Jag har väl icke kommit hit till världen för att arbeta och knoga, utan för att njuta af lifvet". Denna lifs-skänkning finna vi allestesides hos naturfolken. Beträffande härifrån en negerhöldings uttalande till en missionär: "Ni ha aldrig någon ro, knappt ha ni skördat, förrän ni börja så igen med lifiska och ordning. Det ni njutarna äro i ordning. Det neutraliserar och förstär allt gift i systemet, renar blodet, och rycker upp förlappad energi. Den är på samma gång mild och säker. Kostar soc. pr. sak, eller sex för \$2.50. Öfverallt hos apotekare, eller pr post från the Ferrozzone Company, Kingston, Ont. Uraktligt icke att skaffa er Ferrozzone genast — det skall göra er hälska.

THE BLUE STORE

Högkvarteret för Öfverrockar

i denna stad är här. Kom in närsomhast och bese vårt lager. Ni är alltid välkommen! Det kyliga vädret gör att Ni kommer att tänka på öfverrock, eller hur? Vore det ej skäl att komma in genast?

Öfver Rockar
Mans och Gossars Öfverrockar.
"Scotch Tweed", "Britany" ylle, mycket varaktiga. Storlek 34 till 38. Pris \$10.00.
Denna vecka \$7.50
Cravenette (Vattentät) Öfverrockar, 52 tum långa, med eller utan Bälte, ett utmärkt plagg för hösten. \$12.50.
Denna vecka \$10.00
Mäns Höstöfverrockar, vattentät, 52 tum långa, fulla skört, intet nyare mode eller bättre köp för \$15.00 och 16.00.
Första veckan \$12.50
Mäns Höst-Öfverrockar, gjorda af nya och bästa tyger, korta eller långa, väl fodrade och handsydd, ämnade att säljas för \$18.50.
Denna vecka \$15.00
Öfvannämnda kvoteringar gifva endast en svag idé om de många pämmingbesparande köp vi kunna visa Eder.
Order från landsorten expedieras samma dag som de mottagas.

Chevrier & Son The BLUE STORE 452 Main St.
Skylt: BLÅ STJÄRNA.
Midd emot Postkontoret.

Köpenhamns Snus
Alla slag af rökobak erhållas i 10 ti och minut hos ERZINCERS,
McINTYRE BLOCK-WINNIPEG

MARKET HOTEL
145 Princess Str
Midt emot City Market.
Finast slag af viner, likörer och cigarrer. Första klass inredning.
Pris: \$1.50 per dag.
P. O'CONNEL, Prop.

VED
Tamarac, Gran, Tall, Björk och Poppel,
bästa slag till lägsta möjliga priser.

O. SIMONSON,
116 Charles St.
Tel. 2255
Ved uppköpes i vagnslaster.

LKBESÖRJARE
J. Thomson & Co.
501 MAIN STREET
Midt emot City Hall. Telefon 1

A. S. BARDAL
Begravnings Byrå
Begravnings utöfvas skyndsamt o. till moderat pris.
Hyrskuskverk, 1 a. kl. droskar.
Telefon 300.
Adr. cor. ROSS & NENA

The Excelsior Life Insurance
För våra populära och resonabla Liförsäkringspolicer hänvänd eder till underbeträdd för vilkor:
Pengar utlänas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där till försäkringspolicer finnes.
A. HALLONQVIST.
Special Agent, 29 1/2 Ellen St.

PATENTS
PROMPTLY SECURED
We solicit the business of Manufacturers, Engineers and others who realize the advisability of having their Patent Business transacted by Experts. Preliminary advice free. Charges moderate. Our Inventor's Advice sent upon request.
MUNN & CO., New York
60 YEARS' EXPERIENCE
TRADE MARKS DESIGNS
COPYRIGHTS & C.
Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential.
MUNN & CO., New York
Scientific American.

UNGA DAMER, LÄSEN DETTA.
Om Ni har ondt af kvisslor och föla fläckar i ansiktet, om Ni är rädd för att det beris på att Ni behöfver Ferrozzone för att friska upp blodet. Ett Ferrozzone-piller till måltiden gör hyn lik persiska blomma, kinderna blifva snart rosig, ögonen klara, Ni skall bli en bild af hälsa. Tusentals fruntimmer hålla sitt ungdomliga utseende vid makt med Ferrozzone, hvar för icke Ni? Pris soc. hos alla apotekare.

Nytt och modernt. Bästa viner, Likörer och Cigarrer. Billiard, Raksalong.
SAVOY HOTELL
684-686 Main Street
TAXA- \$1.00 PER DAG, MÅLTIDER 25 cents.
J. H. FOLIS, ägare. WINNIPEG.

Canada Permanent & Western Canada
MORTGAGE CORPORATION.
Hufvudkontor: Toronto. Afdelningkontor: Winnipeg.
PÄNNINGAR utlänas på fastighet eller land mot lägsta gällande ränta.
FARMLAND TILL SALU. Köpare skall finna det fördelaktigt att examinera vår lista först. Skrif er vidare upplysningar till W. M. FISHER, Manager Manitoba Branch.

Redwoods
utmärkta ÖL och PORTER sorter rekommenderas.
Bästa erkännande af medicinska auktoriteter.
MINERAL-VATTEN
- OCH -
LÅSKEDRYCKER
som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY BRAND" är värt
E. L. DREWRY. - Bryggeri,

God Valuta
för Pengarne i Mans- o. Goss-
Underkläder
är hvad ni söker efter.
Kom ihåg, att vi märka våra varor i siffror som Ni begriper, och dessa siffror äro de lägsta möjliga, följaktligen pämmingbesparande.
Observera följande varor:
Mäns Underkläder, "Stanfields", "Elastic Ribbed", fullständigt krympat, \$3.00 per kostym.
" Tiger Brand", d.o. \$2.50 " "
" Special", d.o. \$2.00 " "
" Fleece-lined", d.o. \$1.25 " "
Goss- " till absolut korrekta priser.

White & Manahan
KENORA, ONT.

Svensk Skrädderi-Affär
SWANSON & CO. - KENORA, Ont.
MAIN STREET
Moderna kostymer till billigaste priser. Lagning och prämming en specialitet. Allt arbete garanteras.

EDMISON & LAIDLAW
LÄKARE.
Kostorstimmar:
Laidlaw 10 till 11 f.m.
" 4 " 6 e.m.
Dr. Edmison 8 " 10 f.m.
" 2 " 4 e.m.
Main St. KENORA, ONT. MAIN ST. KENORA, ONT.
DEN SKANDINAVISKA BUTIKEN
För alla sorts Sötsaker, Läskedrycker, Frukt, Tobak, Snus och Cigarrer
gå till HENRY LEE, KENORA, ONT.

Lifvets Röster

ROMAN AF

Elisabeth Kuylenstierna.

(Forts. från förra numret).

Så mycken ungdomsglädje och munterhet hade ej Ulfboda på många år haft inom sina murar. Kurtkände sig dock mera besvärad än road af allt detta stojande prat och skratt och drog sig med ett par fixasinnade in i blyerden, där det var tyst och sval, och där man ej behövde vara rädd att vid hvarje steg sätta foten på ett klädningsläp.

Baron Kronstam tog vanmässigt en kö i handen, men såg sig strax därpå tungt ned i en lädeskladd armstol. "Ja, än går dansen," sade han i tråkigt ton, "men den slutar väl en vacker dag."

"Med en ekonomisk macabre", inföll Rane ironiskt, "ja, det är inte omöjligt."

"Fideikommisset räddar alltid familjen", inföll Kurt, "hemlösa bli aldrig de våra."

Nej, de få sitta hos stamfädernas porträtter och suga på ramarna", svarade Kronstam trott, "men låt oss nu ta ett parti i stället för att filosofera som det redan vore dagen efter. Du har väl också något för förstande strupar, bror Malmstjernerna!"

Kurt var själf ytterst måttlig, och det hände ofta, att hans vännere finga erinra honom om att "tomma glas i godt kalas, värden icke hedrar." Han afskydde överlastning och råa orgier, och detta hade också gjort, att Ulfboda, trots att det så länge bebets af celibatarier, ej kunde skryta med några skumma ungarshistorier.

Allt som natten led och uppbrottsstunden näkades, blef dansen lifligare därinne, och hvar och en sökte med starkare, febril iver sitt hjärtas drottning.

Vivika hvirflade oupphörtigt rundt salen, förd af Rönningens starka arm, och hon log barnagodt och varmt emot honom med sin glada, röda mun. I hvilken frestade honom som ett moget körsbär; när han smakad det, skulle han glömma det, ty han hade ingen tanke på att gifta sig med Vivika Kronstam; gifta sig med en halfgammal, utfattig flicka, som hade kvaskonstnärstrykte, nej tack! Men kurtisera henne, det både ville och kunde han, och när de valsat ut ända till vinterträdgården, fann han lätt en bersh af granar, dit han förde sin flamtande dam. Hon sjönk ned på den lilla torfbänken och pustade, upphettad och lycklig. Hon brydde sig kanske ej så förfärligt mycket om denne Rönning, men om han friade, om han friade, om han skänkte henne hem och namn och ställning, tog henne ifrån allt bråket och trassel på Dyvik, ja, då skulle hon låra sig hålla af honom såsom en riktigt god hustru håller af sin man.

Hon kände hans blick riktad på sig, hörde honom hviska något och blef kall om ansikte och händer af spänning att få höra mera.

Jens och Anne-Marie hade för länge sedan funnit, att vinterträdgårdens små lockande, artificiella bershär, belysta af matta, kulörta lyktor, utgjorde festens förnämsta behag, och medan dansen pågick yrande, sprittande, lekande därinne, sutto de två hand i hand och talade allvarligt och stilla om livets lycka och ansvar, om alla de hotande rösterna utifrån världen, som skulle ropa "ve" över deras kärlek.

Det var mest Jens, som talade, frimodigt, och varmt, men utan exaltation. Han visste, att isynnerhet hon skulle få mycket att kämpa emot, och det, som gjorde honom mest öndt, var, att han stod maktlös emot de slag, hvilka fördomarna skulle mätta.

Anne-Marie ryste. Hennes slanka gestalt tryckte sig tätt intill rörstolens raka rygg, och hon slöt ögonen, som stode hon vid en afgrund beredd att väga språnget, men rädd att se ned. "Mitt lilla kära barn," hviskade Jens, "är du rädd. Om jag kunde bära dig över floden."

"Jag skall gå själf", svarade hon skälvande, "men, Jens, om du, som Corfritz, trottinn på mig, om jag är en leksak för dig, som jag varit det för honom då..."

Han hade hört dessa erfarenhetens ängestfulla ord många gånger förr, och låtit sina ögon svara, nu tog han hennes ena hand, lade den öfver sin mun och sade:

"Tro på mig!"

Hon satt stilla som hypnotiserad till ro af hans hänsynfulla lugn.

Eva var mycket firad denna afton, och hon njöt på ett annat sätt af hyllning nu, än hon gjort de sista åren hon som flicka kommit med i societeten. Då hade nästan endast den solida, meningsfulla uppmärksamheten haft värde; den, som kunnat leda till resultat. Nu var hon i harn, i en god hamn, ty på sätt och vis lärde hon sig hålla af Kurt mer och mer, och det var ett slags personlig tillgifvenhet, ett nyktert noterande af hans många förtäffliga egenskaper.

Hon var en glad och älskvärd värdinna, och Magnus, som förhöll sig passiv i ett hörn af dannelsen eller för omväxlings skull i någon af salongerna, såg henne oupphörtigt skimta förbi, leende, upptagen af glädjen omkring sig, med de mörka ögonen glimmande så varmt, men ändå så stilla, som vore det tändt tvånne lugna, vänliga ekshärlar på deras djup.

En gång nickade hon förtroligt åt honom, och denna enda lilla otvungna blick var nära att beröfva honom herraväldet; han besvarade den med en stel bughning och inledde ögonblicket därpå ett forceradt lifligt samtäl med Mariana Rane.

Utän att tala godnatt af någon, gick han sedan, långt innan balen afblåst, ned till sig i den tysta flygen; där gaf han nerspanning sig utlopp i en krampaktig gråt. Uttröttad, viljeslapp, ur stånd att uppehålla sin spänstighet, sjönk han kvidande ihop på en stol med händerna för ögonen. I detta tillstånd af utmattnings stelnad han slutligen och märkte ej, att någon sakta knackade på dörren, hvarefter den försiktigt öppnades, och Gustafsson stack in sitt grå huvud.

"Ursäkt, herr baron," sade han, "men friherrinnan..."

"Hvad är det med henne", afbröt Magnus häftigt.

"Jo, hon bad mig gå ned och se, om baron blifvit dålig, efter baron gått ifrån balen så tidigt."

En misstanke, att det kunde varit Mariana, som såndt Gustafsson, skar till som ett kni snitt inom Magnus, men på sin nervösa förfrågan fick han det flegmatiska svaret, att det varit "vår friherrinna".

Han låt nu Gustafsson gå igen med det beskedet, att han, Magnus, endast känt sig trött. Men när han ånyo blef ensam, gick han fram till guerdonen, tog Evas porträtt och kysste det gång på gång.

Också Hezel hade tidigt lämnat festen, och som det var en härlig, sjärlklar vinternatt, tilllade hon kusken att köra omvägen förbi Härden.

Hon ville se, om hennes skyddslingar släckt sina ljus och fått ro. Hon skulle naturligtvis ej gå upp och störa dem, endast hålla en minut utanför och se upp mot fönstret. — — —

I ett enda ögonblick bländades hon af den glada aftecknade sig en skugga, hvilken oroligt flötades af och an. Någon som gick och gick utan hvil, tänkte Hezel sorgset och plötsligt greps hon af en ångslande känsla: Hvad skulle hon, en enda människa, förnämligast minnet af de tusen stämmorna därutifrån stridsfältet, hur skulle hon kunna våga hoppas att ge hvil till ens en bråkdel af de ensamma ågande tankar?

Och ändå, ändå! Rätt att sitta överksam hade hon minst af allt; lifvet kräde henne och hon fick ge det sina bästa krafter. Sedan skulle en högre och fastare vilja än hennes välsigna utsädet och skänka goda eller onda år efter evig lagar.

IX.

Vildvinet på facaden till "barons flygel" började knoppas; middagssolen hade värm och kelat för alla dessa små slutna bladhufvuden, tills de fått lust att visa sin tacksamma genom att pryda de kala hjässorna med små, små gröna löf.

En stare gungade sig belåtet fram och åter på spalierräden, allt under det han hvisande sjöng sin muntra visa om att våren var kommen, och att han hade det godt här i lä för blåsten, som för hvinande fram öfver släkten. "Som en stor sopkvast," tyckte staren. Den hade minnsamt också ryckt i hans glänsande rock, så att den blifvit helt burrig. Men nu hade staren justerat sig igen och endast de svagt dallrande vingarna förkunnade, att han dock var en af de friska värvindarnas fågel. De kloka, svarta ögonen tittade nyfik till mot baron Magnus' fönster. En mörk gardin stängde synkretsen för honom. "Besynerliga människor", tänkte staren, "som inte villja släppa in våren. Veta de då inte, hvad en skämsk vår vill säga? Hade de inte hört lärkan och sett storken på ett ben, kunde de ha gått öfver en mosses fuktiga gräs utan att stöta på vipan, som alltid sprang omkring, ångslig för att någon skulle gissa ut hennes största hemlighet; hvar hon förvarat de brunspräckliga äggen? Och var det möjligt, att de icke hört trasten sjunga därinne bland bokskogens guldvåd, icke märkt, att de fula, knottiga pilarna framåt aftonen finga den härligaste kopparöda kappan på? Det var so-len, som lånade dem den, så att de ej skulle bli-gas för haf och himmel, hvilka stodo i flamnor af lysande färger. Kanske de icke heller märkt, att hasseln fått hängen och att en annan tus-silago neg vid dikesrenen? Gladdes de icke öfver allt detta, så visste inte staren bättre namn på dem än "dumma människor!" En liten fågel som han själf kunde ej låta bli att jubla ute i det fria från morgon till afton. Han hvilade och sjöng, så att han tyckte bara det borde aflägsnat den tunga gardinen.

Men den förläp nedrullad, ty baron Magnus låg sjuk och kunde ej tala den skarpa värdegarer. Doktorn hade varit där ett par gånger, känt den sjuka på pulsen, lyssnat efter hjärtverksamheten, knockat på lungorna, plockat fram ur etuiet termometer, stetoskop, och allehanda instrumen-ter och lagt ned dem igen med en bekyrnad, vill-rådlig min. Med långsamma, begründande steg hade han lämnat sjukrummet, stängt dörren efter sig och gått fram till Kurt, som oroligt väntade läkarens utlåtande.

"Enligt mitt förmenande sitter baronens onda snarare i själen än i kroppen," sade doktor Bratt trevande. "Jag har inte mycket att göra. Hans nervor äro ytterligt angripna, men något orga-niskt sjukdomsfall är icke detta. Naturligtvis kan jag skriva några föberstillande, men det är det enda. Någon fara för lifvet är det visst inte, men om det är början till ett äfvekladt, kroniskt nervlidande är en annan fråga. Vi skä emeller-tid hoppas det bästa. Bara han kunde bli lugn. Det här öfverretade tillståndet är det värsta af allt."

"Under yrseln begär han alltid, att friherrin-nan skall vara hos honom," sade Kurt, och i det han vådande lade sin hand på doktor Bratts arm, tillade han, "tror doktorn, jag kan tillåta det? Jag vill det så gerna för hans skull, men jag är rädd, att hon kan ha men af det. Hon är nämligen i omständigheter, som göra, att hon måste vara försiktig. Jag fick veta det kort förrän Magnus insjuknade, och jag ville rådgöra med doktorn. Hon förefaller ju frisk och stark, men..."

"Det tror jag inte har någon fara", sade dok-torn med en stubbig bughning och fortsatte där-på yrkesmässigt: "När väntar friherrinnan sin nedkomst?"

"Inte förr än i november, tror jag." Kurts ögon strålade vid tanken på fideikommissarien; hela hans något förtorkade inre svälld af stolthet inför aningen om den väntade fadersglädjen. Han glömde den sjuka brodern, som på ett sådant sätt blef en orolig tid, full af ovana hänsyn, glömdes allt för långa efter barnet, som skulle rista Malmstjernska runorna med den äran. Det måste bli en son, hvilken kunde ge stamtrådet ny förgrening.

Kurt hade utan att säga ett ord fallit på knä för Eva, när hon berättat honom, att hon skulle bli mor, och med hufvudet i hennes sköte, hade han gråtit af lycka. Slutligen stammade han uppord: "Gud ske lof!" Och så än en gång högre och kraftigare. "Gud ske lof!"

Eva hade svårt att fatta denna öfverdrifna glädje; hon gick i flere dagar och undrade öfver Kurts ovanliga känslomhet, till dess en bagat-tell klargjorde alltsammans för henne.

Hon kom en dag ned i orangieriet och möttes af Jönsson, som mällös pekade på en ranglig nerium med en enda praktfull blomma.

"Hvad är det särskildt med den, Jönsson?"

"Ja, se riktigt på en, friherrinnan!"

"Ja, det gör jag ju."

"Huskar friherrinnan en icke?"

"Nej!"

"Den har inte blommat på många tider och förriga vintern höll en på att frysa bort, men nu till denna vintern tänkte jag inte änsa den, men så flög det i mig, att jag min lif och knif skulle pröva, om den var helt förbi, och jag har pysslat med den nerien som med ett barnlike, min friherrin-nan veta. Och när jag nu på morgonen såg den gramma blomsten, blef jag som från mig af glädje."

Eva gick tankfullt fram till den doftande fintandade blombladet, till dess varma tårar bländade blick. Nu förstod hon Kurt!

Långsamt vände hon sig från nerien och sade: "Ja, Jönsson har haft en vacker lön för sin möda."

"Säkert, friherrinnan! När jag såg den lilla rostroda knoppen, klack det till i mig af ångest för att det skulle vara en sådan där rålig galg-knopp, som aldrig blir till något. Det händer ofta på gamla nerier."

"Men det blef en blomma, en riktig blomma!"

"Ja, en fin-fin."

"Jag kom egentligen ned för att få några alpvio-lier med mig upp till baron Magnus", afbröt Eva Jönssons loft af denna märkliga nerium, och hon samlade till en liten knippa, som hon ville glädja den sjuka svågern med. Det kunde ju nog hända, att han icke kände igen henne, om han låg i feberyssel, men han brukade bli lugnare, när hon suttit en stund hos honom. Han kallade henne sin La Mouché efter Heines tro-fasta lilla väninna. Själ hade han väl ej mycket, som liknade skallen, utom en bruten hälsa och ett tungt lifsvä.

Under en feberfantasi hade han plötsligt grip-it Evas hand och sagt hett och hviskande: "Vet du, hvem det är, som håller dig fast? — — Det är en spetalsk man, du, här under kapp-an" — han slet i täcket — "har jag gömt kryc-kan och kappen och klapprätt! Ser du, jag har ett vedtrå fast vid kryckan, det slår och slår för hvart steg jag tar, för att varna folk, men nu kan jag smyga öfver dem, förgifta dem, låta dem pinas, så som jag själf pinats år efter år."

Han föll alltid maktlös ned på kudden efter dylika utbrott och kändes orolig med slutna ögon, ända tills Eva sökte draga sin hand ur hans, då bad han med underligt röst: "Stanna, Eva!"

I dag, efter tre veckors svår feber, hade dock sköterskan förklarad, att baron var något bättre. Han hade sovit lugnt ett par timmar, och pulsen var jämnare. När doktor Bratt aflagt ett kort besök, hade han samma glädjande underrättelse. Baro var absolut kryade, och med nerp-atienters vanliga oberäknelighet föreföll det nu, som han snart skulle kunna vara på benen igen.

Eva gick raskt in i flygelbyggnaden; den låga stenfarstus atmosfär var kylig och obehagligt tung, jämför med den solvarma, kryddstarka värfluten utanför. Hon ryste lätt och saktade öfverlignit sina steg vid tanken på, att hon skulle komma att sitta därinne i sjukrummet väl en timme minst, och med ångsligt klappande hjärta lyssna till Magnus' låga, smekande stämma, hvil-ken ej längre talade till henne i vänskap, utan med ett tonfall, som omedvetet lockade och bad om, hvad hon aldrig, aldrig kunde ge honom; om hvad han aldrig skulle vilja begära, när han blef herre öfver sin svaghet.

När hon kom in i sjukrummet, vinkade Magn-us genast otåligt åt sköterskan, att hon skulle aflägsna sig. Eva sade också vänligt: "Gå ut, syster Marta, och njut af värfluten, jag dröjer hos baron minst en halftimme."

Elisabethssystemet tackade och smög sig tyst därifrån som en liten mörk, överlig skugga.

"Hvad det var längesedan jag såg dig, Eva," strast Magnus, "ett helt dygn. Du vet inte, hur jag längtat! Blommor! Tack! Lagg dem på kudden, så får jag inandas deras doft, medan jag håller din hand i min. Violerna skola visna och du skall draga din hand ur min, och sagan blir all."

"Det var bra roligt att höra, att du känner dig bättre, Magnus", sade Eva hjärtligt, men en smula osäkert; det gjorde henne så öndt om ho-nom.

"Bättre!" Han kramade hennes hand mellan sina, och de insjunkna ögonen sågo på henne med en underlig glans. "Chtre! Hut! Det är ett underligt ord." Han tystnade och först efter en lång paus tillade han: "Om du visste, hur det stod till inom mig, skulle du kalla det sämre. Du! Dancu med solitären, som oömhärtigt drog mig till dig, utan att ge mig en tumsbredd dug mig under fötterna. De bästa kvinnor äro grym-ma, när de försmå en mans kärlek. Hvad tror du, din ljumma, skygga vänlighet har för värde för mig?"

"Magnus!" afbröt Eva ångestfullt, "du får inte fortsätta; sansa dig, du vet, att jag aldrig lekt med dina känslor. Jag ville vara dig en syster..."

"Tyst! Låt bli att slå med moralisk pisk-smär!"

Han lutade sin gula, håliga kind mot blom-morna, och den ena nervösa ryckningen efter den andra gick öfver hans stackars härjade ansikte.

Eva greps af ett utsägligt varmt deltagande Stilla lutade hon sig öfver honom och frågade innerligt:

"Finns det något, jag kan göra för dig?"

Han svarade icke, slöt endast ögonlocken, som skälde af smärta. Och han tänkte, att om han fått dö i denna stund, skulle han haft något att tacka lifvet för. I detsamma kände han Evas läppar, mjuka och sammetslena mot sin panna och hennes armar om sin hals.

"Käre, käre Magnus," hviskade hon, "det är en mor, som tar dig i sin famn, som vore du hennes älskade, sjuka barn; tro mig, jag för-står din strid; kunde jag så visst också vagga den till ro!"

Han öppnade ögonen och såg på henne med en lång, forskande blick. "Kysst mig än en gång," bad han svagt, "du ger åt en död man, Eva, lilla mor!" När han uttalade det sista ordet, rullade plötsligt två stora tårar ned på kuden.

Han hade således genast intuitivt förstått me-ningen af hennes ord, sade Eva sig och med en djup känsla af andakt, tryckte hon sina läppar mot hans. Han höll dem fast i en lång, brännande kysst. Hon kände hvarken blygsel eller ånger öfver hvad hon skänkte denne lifstrött ensling; för henne betydde det icke mer än om hon skulle gifvit honom en svalkande dryck, och för honom, ja, hvad det kunde betyda för honom, vågade hon ej säga sig; kanske osäkligt längtan efter mera, kanske sinnesro och frid efter en storm.

När Eva litet därefter återtog sin plats på stolen vid sängen, räckte hon mekaniskt ut han-den efter en bok, som låg på nattduksbordet.

"Niels Lyhne", sade hon, "läser du den igen?"

"Ja, på mitt sätt, och nu skall du läsa den för mig så. Jag vill höra din röst återge de ord, jag strukit för med tanke på dig och mig."

"Jag är rädd, jag trottär dig."

"Ett afsked är alltid tröttnande, men jag vill taga riktigt farväl af mina feberdrömmar. Läs!"

Eva lydde; hon följde märkenas anvisning från sida till sida:

"Der er de, der kan tage deres Sorg op og bæere den, stærke Naturen, der netop føle deres Styrke i Byrdens Tyngde, medens de, som er svagere, give sig hen til Sorgen, villieløst som man giver sig en Sygdom i Vold; og som en Syg-dom gjennemtrænger Sorgen dem, drikker sig ind i deres inderste Væsen og bliver til ét med dem, omformes i dem i en langsom Kamp, og ta-ber sig saa i dem i en fuld Helbredelse."

Men der er ogsaa de, for hvem Sorgen er en Vold, der er øvet imod dem, en Grusomhed, de aldrig lærer at se som Prøvelse eller Ave og lige-saa lidt som en simpel Skjæbne. Den er for dem et Udslag af Tyranni, noget personligt hadende, ter."

— — — — —

"Den Tid, der er gaaet med Godt, kommer ikke tilbage med Ondt; og intet i det Liv, der le-ves bagfæter, kan visne en Dag eller slette en Time i det Liv, der er levet."

— — — — —

"Hvad er det, naar Ens hele Væsen higer mod et Menneskes Hjerter, saa kun at blive lukket ind i Fantasiens kolde Forstue!"

— — — — —

"Alting har Betydning, det, der er og det, der drømmes, det, der vides, og det, der anes" — det legges hvert sin let, men sikkert dragne Gang af Linjer, som saa skal formes ud og dybes efter, som saa skal rundes bort og slettes ud." — — —

Syster Martas lilla gulgrå ansikte visade sig i dörren.

"Jag tror inte friherrinnan borde stanna längre," sade hon med sin dämpade, respektingivande röst.

Eva reste sig genast.

"Så ses vi i morgon då"; hon räckte Magn-us handen.

"I morgon", upprepade han långsamt, "skall du komma som i dag alla dagar?" Det var feber-eld i hans röst och hans blick lyste sjukligt het i bön om det, han ej fick be om.

Eva strök med sin näsduk öfver hans fuktiga panna, lade kuddarna tillräta och svarade under tiden så lugnt hon förmådde: "Du vet ju, käre Magnus, att jag kommer hvar förmiddag. Au revoir!" Hon väntade en sekund på hans sed-vanliga "tack", men han låg orolig med slutna ögon och lat henne gå.

På natten yrade han igen och talade om, att han haft besök af Ulfbodas "hvita fru". "Hon hade solitären på, och hon brände mig i hjärtat med den! — — — Ser ni, syster Marta, det är ingen vanlig adelsten, den solitären; det är en samling af små hoppande eldsågor, hvilka dansa in i en människas hjärtkamrar och tända därinne, så att alla känslor spraka och flamma som torr bränsle, — och då skrattar 'hvita frun' och klappar i händerna. Hennes skratt är en melodi, en sonat med skiftande stämningar. Jag har spelat det skrattet många gånger på min violin, men hvita frun har aldrig velat lyssna. — — — Hon är otacksam. Men nu i natt skall jag spela det igen, bara jag kunde hitta stråken! — — — Hon har gömt stråken för mig. — — — min stråke!" Han jämrade sig högt. "Tonerna sitta i fångelse. Alla mina vackraste toner äro inestängda! Jag ville släppa ut dem. — — — ge dem luft. Min violin skall sjunga svanesången!"

Först framemot morgonen somnade Magnus och sof tungt till högt upp på dagen. När han vaknade, var han fullt redig, men mycket matt, så att sköterskan afrådde något besök hos honom.

Följande dag bestämde han själf, att han ej ville se någon, och under den vecka han ännu måste hålla sig vid sängen, begärde han icke en enda gång att få träffa Eva i enrum.

(Forts.)

ETT SPECIELT FRITT TILLBUD.

Hvarje läsare af denna tidning som skänker ett brev till oss på ett eget språk och adresserar det till:

Scandinavian Department,
Miss Medical Co., Elkhart, Ind.

Skämmas fritt tillbud:

1. En vacker bok med förtäffad afbildning af lilla gamla lands byggnad på ena sidan, skriften på ett eget språk. Också en af de förtäffade böcker på engelska: "What's Wrong? En underbar 'passiv' bok, illustrerad.
2. What to Eat: Innehållande matrecept på fransk, engelsk, italiensk och spanska.
3. Character of Faces: Här man kan läsa sin egen och sina vänners karaktär i ansiktsdrag. Många illustrationer.
4. The Story of Hands: Här man kan läsa det förtäffade och kommunda i handens linier. (Palmestry.)

Gifven ej att skriva genast och adr.: Scandinavian Department, Miss Medical Company, Elkhart, Ind.

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jämna num-mer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorier, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåta för homestead eller reserverade som settlarnas eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om home-stead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commis-sioner of Immigration, Winni-peg", eller till det respektiva lo-kala landkontoret erhålla rådgif-fret att låta ett ombud uttaga till-trädesbeviset för honom. En af-gift af \$10.00 erlaggs för för till-träde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande home-stead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

- 1) Genom att minst sex måna-der bygga och bo på landet hvar-je år under en period af minst tre år.
- 2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga home-stead, bor på en farm i grann-skapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfyller fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.
- 3) Om en nybyggare har erhål-lit patent på sitt första home-stead, eller Certificat för utförand-et af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhål-lit tillstånd för ett andra home-stead, uppfyller skyldigheten un-der tiden före patentets erhållan-de genom att vara bosatt på sitt första homestead.
- 4) Om nybyggaren har sin per-manenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfyller bostad-skyldigheten genom att vara bo-satt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhän-gande.

Homesteadtagare, som vill till-godgöra sig förmånerna af be-stämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforder-liga stallbyggnader, samt desut-om hafva 80 acres ordentligt in-hägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homestead-lagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

Kan inlemmas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-in-spektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nybländade invandrare erhålla på immigrationskontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territo-rierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen, kostnadsfri råd och uppsynningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passan-de stycke land; samt klara under-rättelser med afseende på land, skogs-, kol- och mineralagarne såväl som kronolanden i jernvägs-bältet i British Columbia, erhål-las på begäran hos "The Secre-tary of the Department of the In-terior", Ottawa, "The Commis-sioner of Immigration", Winni-peg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

W. W. Corry
Miss Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihem-man, till hvilka ofvannstående för-ordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvä-garna eller andra firmor.

ÖDETS LEK

ROMAN AF

HERMAN BJURSTEN.

(Forts. från förra numret).

— Hvilken lymmel till pojke! — hörde han denne hette säga, hvar till friherrinnan svarade: — Ja, man kan icke begära bättre af sämre folk.

Då Mauritz, säråd i sitt innersta, djupt förbittrad öfver den skymf, han änyo lidit af detta herrskap, hvars förolämpningar han dock könt med en välgermig åter upphunnet sin moders koja, tog han sin genomvåtta blåa, för att upphänga den framför spisen till torkning.

Han märkte då, att ett föremål, om hvars tillvaro han ej fört ett någon kunskap, kommit att fastna i vecken af hans kläder. Vid närmare efterseelse behans detta föremål vara ett litet bernstens hjerta, infattadt i guld, och hängande vid en svart silkesnodd.

Forväntad gick han fram till fönstret för att vid dagskenet närmare undersöka det oförmodade fyndet.

På guldfattningen syntes tvänne bokstäver graverade. Med någon möda, ty bokstäfverna voro nästan utplånade af tiden, igenkände Mauritz ett I och ett E pryddigt sammanbundna.

Som en blizt stod för gossens själ minnet af Jakob Krons berättelse i skogen. Äfven han hade talat om ett dylikt smycke, hvilket han ärfv efter sin mor och som burit samma inskrift.

— Var det möjligt? Kunde det väl vara detta samma? — så frågade Mauritz sig sjelf med tvekan.

Skulle han tro, att denne herre, som så djupt förörrättat honom, vore fader till hans olycklige vän Jakob. vore densamme som kastat sin son hufvudstupa utför trapporna till sin boning, och som anställt process emot honom och låtit gifva honom ris vid spöpalen?

— O ja, — sade han för sig sjelf, — det är ganska troligt. Hans uppförande emot mig jäfvar icke min förmodan.

Emellertid var Mauritz villrådig hvad han skulle göra med sitt fynd. Det var tydligt för honom, att smycket hängt kring halsen på den lilla flickan han räddat, och att det, under den långvariga kampen mot böjorna, kommit att fastna vid hans kläder.

Skulle han uppsöka det stolta herrskapet och återlemna prydnaden? Han fann många skäl, som talade härför, men åter andra, som talade för motsatsen.

— Den lilla söta flickan har burit denna dyrbarhet vid sitt bröst, — sade han, — O, huru gerna skulle jag icke vilja behålla den, såsom ett minne af henne!

Och dessutom har detta hjerta måhända tillhört den stackars Jakob Kron. Det var det enda testamentet som hans moder lemnade honom, och det har blifvit honom på ett orättfärdigt sätt befordrat af hans far. Det skulle säkert glädja honom mycket att återfå det, ifall jag ännu en gång skulle möta honom på min väg.

Och dessutom känner jag ju icke ens namnet på denna familj. Jag vet icke hvar de äro hemma, och det vore förfångt att nu söka upphinna deras vagn.

Det finnes sålunda ingen annan råd, än att tills vidare behålla smycket. Jag vill dock omfala händelsen för min mor, när hon kommer hem. Hon skall säga mig, hvad jag bör göra.

Fru Sterner, som varit borta på en af herrgårdarna med färdigsydda kläder, inträdde i detta ögonblick i rummet.

Då hon såg Mauritz med genomvåtta kläder stå vid fönstret och betrakta ett föremål, som syntes henne vara ett dyrbart smycke, blief hon i hög grad både förvånad och förskräckt.

Hvad i Guds namn har hänt, mitt kära barn? — ropade hon med oro. — Hvarföre är din skjuvta alldeles genomvåt, och hvad är det för en tingest du har i handen?

— Sätt dig ner, goda mamma, så skall jag berättat hela händelsen för dig, — sade Mauritz. — Det är icke så förligt, som det ser ut.

Fru Sterner satte sig, och Mauritz omtalade nu det äfventyr, för hvilket han utsatt sig, den skymf och det hän han lidit af detta herrskap, som för fyra år sedan så djupt förörrättat honom, samt det sätt, hvare han upptagit och besvarat den förnåma baronens förödmjukande anbud af en almösa.

Om Jakob Kron och det sammanhang, han trots sig finna mellan honom och bernstens hjerta, som fastnat i hans kläder, yttrade han dock ingenting, ty han hade aldrig för någon, icke ens sin mor, omtalat sitt möte med denne i skogen och den sorgliga lefnadshistoria, som han hört honom berättat.

Detta allt, tillika med de känslor, som deraf uppkommit och stridit inom barnets hjerta, hade han alltid bevarat i djupet af sitt bröst. Nu voro dessa inslurade känslor återväckta till lif. Tvifvel, oro, harm och förbittring kämpade änyo i hans själ, men icke ännu ville han oroa den outsläktligt ålskade moderen dermed.

Det var barnhjärtadt, det var kärlekens instinkt, som afhöll honom derifrån. Och måhända var det ett omedvetet behöf att kämpa och lida i tyshet.

Då Mauritz slutat berättelsen om sitt äfventyr, hvars fara han dock betydligt förringade, drog fru Sterner honom intill sig och tryckte honom under ljufva tårar af ömhet och modersstolthet till sitt bröst.

— Mitt älskade barn, — sade hon, — du har vägat ditt lif för deras skull, som gjort dig ondt Det är stort och ädelt handlat. Gud skall belöna dig derför.

— Ja, mamma, — sade gossen bittert, — jag hoppas det, ty af människorna själva får man blott upphära otack och förödmjukelser.

— Ack, min dyra Mauritz, — återtog fru Sterner med sitt engaliska leende, — dessa människor

hafva utan tvifvel uppfört sig mycket illa emot dig, men du får icke döma dem för strängt. . . . du måste förlåta dem, huru djupt de är säråd dig. Verlden är en gång sådan, min Mauritz, att fördomarne, egoismen och högmödet måste hafva sina representanter, likasom ädelmodet, försakelsen och ödmjukheten. Vi kunna icke hjälpa det. . . . vi kunna blott beklaga att så är, men vi få icke fördöma. . . . icke hata. . . . Vi måste visa den tolerans, den fördragsamhet, som de äsidosätta, och vi måste tyda allt till det bästa och tänka: De förstå icke bättre.

— Förstå icke bättre! — utropade Mauritz med förtrytsam ton. Och om icke de rika, de högt uppsatte förstå bättre, hur skall man då kunna begära det af de fattige?

— Derför att många af dessa högt uppsatte äro uppfostrade i en krets, der dylika fördomar galla, derför, min son, beka de också ett föderligt inflytande deraf under hela sin lefnad. Vi måste betänka detta och derigenom ledas till skonsamhet i vårt bedömande af dem. Toleransen, min älskade, denna himmelska, denna gudomliga toleransen. det är hon, som mest närmast människohjertat till den eviga fader, från hvilken det leder sitt ursprung. Och hvar ega vi väl en skönare, en upphöjare bild af toleransen än i den gudafödde stiftaren af vår religion. . . . i Kristus? Vi skola ju likna honom, så mycket som dödliga människor kunna likna den gudomliga. Detta är ju vår lefnads uppgift. . . . Äfven han blef ju försmädd, sargad, förödmjukad, men han bad för sina fiender: Fader, förlåt dem.

— Det är sant, mamma, — sade Mauritz med rörelse — och jag ville så gerna följa hans exempel, såsom du lär mig. . . . O ja, jag ville så gerna älska alla människor. . . . och jag skall försöka att glömma det onda man tillfogat mig, eftersom du vill det, mamma.

— Gör det, min son, — sade moderen, i det hon kysste honom, — gör det, och du skall blifva en lycklig och ädel människa. Hatet förstelnar hjertat. . . . kärleken värmer det!

— Men, — återtog gossen, — jag undrar hvad detta kan vara för ett herrskap. Kan du icke gifva mig någon upplysning derom?

— Nej, — svarade fru Sterner, — du vet att jag var illa sjuk vid den tiden, då du för fyra år sedan träffade dem. På Liljedahl har jag icke varit sedan dess och har icke kommit att efterfråga deras namn. Nu är det för sent, ty den gamle baron Ehrenstam, hvars gäster de vore, ligger i själötatet, såvida han ej redan är död, och folket på herrgården är ombytt, så att ingen lär kunna gifva oss någon upplysning om, hvilka de vore.

— Nå, hur skall jag då göra med detta smycke, hvilket på ett så besynnerligt sätt kommit i min ego?

— Du måste gömma det så länge, — svarade fru Sterner. — Måhända skall du framdeles någon gång råka dem och kan då återlemna det samma.

— Du tror således, att jag kan behålla det tills vidare? — frågade Mauritz glad.

— Ja visst, mitt barn, deruti kan jag ej finna något ondt. Detta smycke är för öfrigt af ringa värde och saknas troligen ej. Och om ens så skulle vara, så kan du icke göra något vid saken, ty det resande herrskapet har troligen redan lemnat orten. Göm det derför, tills du möjligen råkar egarrinnan. Det kan blifva för dig ett minne af barnet, hvars lif du räddat, och för henne ett igenkänningstecken, ifall ni åter skola mötas. Och nu, min son, vilja vi åta vår kvällsvard och gå till hvila, det är redan sent.

Mauritz hängde Isabellas smycke om sin hals och dölde detsamma vid sitt bröst. — Det skall blifva min talisman, — tänkte han. — Så länge jag bär det, skola alla goda englar gästa derinnanför.

Den stackars gossen betänkte icke att en förbannelse hvilade öfver denna prydnad. Han glömde att det förvarats i halmen under den döende kvinnans i fattighuset, öfver hvars son det sedermera bragt olycka och förför.

Han glömde detta. . . . eller rättare, han tänkte icke derpå. För hans tankar sväfvade endast bilden af den lilla ålskliga flickan, som senast burit detsamma och ur hvars ego det kommit i hans.

Han förvarade det sålunda troget vid sitt bröst, och sommaren och hösten försvunno, utan att Mauritz åter såg någon af det resande herrskapet. Som han var öfvertygad om, att denna familj icke tillhörde ortens herrskap utan blott tillfälligtvis rest derigenom, gjorde han icke heller några efterfrågningar och, med undantag af sin mor, yppade han ej för någon menniska den händelse, hvori han spelat hufvudrollen.

ANDRA AFDELNINGEN.

I.

Julaftonen.

1. På Liljedahl.

Det var jul. Denna högtid firas öfverallt, från palatset ända ned till backstugornas koja. men den firas olika. . . .

Grenlusen tändas i de rikas boningar. . . . barnen dansa glada kring den strålande julgranen, väntande med otålighet de dyrbara gåfvor, hvarmed föräldrars, systons och vänners kärlek öfverhopar dem.

Kristalkronorna glimma. . . . musikens hvirlande toner mana till en yrande vals. . . . kinder brinna. . . . hjertan klappa fortare af njutning, af längtan och hopp. . . .

Och dagnande af rätter dukas högtidsbordet i matsalen. Drufvornas skuggande safter perla i kristallen, silfverkannen med det fräsande ölet går laget omkring, och lutisken och "hvitgröten" göra sin rund bland glädigt skämtande gäster. . . .

Men andakten. . . . bönen. . . . högtidens kärna. . . . hvar äro de?

Måhända söker du dem förgäfvat i de skimrande praktfulla salongerna, måhända blygas deras gäster att visa dem oförstådt. . . . ty verlden är en gång sådan. . . . känslorna, de heligaste, de renaste. . . . hur ofta måste de ej stängas som fågel i bur. . . . Flyga de ut, så står hänet, satiren, begäberiet tillreds, för att klippa deras vingar.

Skall man beskylla oss för orättvisa, om vi väga detta påstående? Näväl, i höga, förnåma. . . . I, som ären omgifna af rikedomens och lyxens förnåma njutningar! vi fråga er: Hvilken af er har nog mod att trofösa opinionen, hvem af er skulle vilja på högtidsaftonen, sedan balen är slutad, samla omkring sig gästerna och husfolket, för att i gemensam bön medkalla den högste välsignelse öfver alla. . . . uppskalla den tacksamhetens suck till honom, som är alla goda gåfvors gifvare? Hvem skulle hafva lust här till? Nej, om någon yrkade derpå, såsom nångonting vackert. . . . såsom er pligt, så skulle ni alla med en axelrykning svara: — Bah, sådana barnsligheter. . . .

Och likväl, julen är ju icke en fest för froseriet, dryckenskapen, dansen? I den anspårslösa korean läser moderen vid det enda ljudet högt ur psalmboken och bibeln för den lyssnande barnskaran och fadren sätter en af sina få halmkärfvar på gårdgården, på det att själva himmels laglar måtte fröjas och tänka: nu är det jul!

På Liljedahl var det också jul. Vi införa läsaren i salongen derstädes.

Ljusn äro nyss tända. Hela våningen strålar skimrande och praktigt.

I divanen sitter friherrinnan och bläddrar i några gravyrer, som ligga framför henne på bordet. Hennes toalett är utsökt. Siden frasar vid hvarje rörelse, som hon gör.

På golvet går baronen fram och åter, medan barnen vinla kring det nästan furstliga julbordet.

Vi behöfva väl knappast upplysa läsaren om, att den familj, vi sålunda presenterat, är densamma, hvars bekantskap vi redan förut haft tillfälle att göra vid trenne särskilda utprädden, i hvilka kojans son, Mauritz Sterner, varit hufvudpersonen.

Baron Ehrenstam hade nyligen tagit denna egendom i besittning. Hans far, den gamle baronen, hade dött för några månader sedan vid ättio års ålder och den nuvarande innehafvaren hade nedflyttat från hufvudstaden, hvarset han förut bott, och genast med sin familj slagit med sina bopålar på det praktiga godset, hvars enda arvinge han var.

Öfversten baron Ehrenstam var icke mera ung. Han hade fyllt sina femti fyra år och hans lockar började redan blifva gråsprängda. Emellertid hade ären ingalunda förmått böja hårdheten i hans karaktär.

Baronen hade en gång fört varit gift och hade haft en son med sin första fru. Denne son hade på ett högst olyckligt sätt omkommit, och baronen sörjde honom länge och djupt. djupare än man skulle kunna tro honom om. Han begret i den förlorade en afbild af sig sjelf.

Baronen gifte emellertid om sig med ett af hufvudstadens förmåste, rikaste och såsom det sades — mest bildade fruntimmer. Med henne hade han tvänne barn, Georg och Isabella, den förre tio och den senare åtta år gammal.

Utom nyssnämnda fyra personer fanns äfven en femte i den salong, hvarest vi införd läsaren.

Denna person var magister Holmer, som i flera år varit Georgs guvernör, ehuru Gud skall veta, att hans mödor icke burit några särdeles frukter.

Magister Holmer var trettio år gammal och hans ansigte, fastän långt ifrån vackert, egde dock ett obeskrifligt behag. Dessa drag, besjälade af godhet och kärlek, talade om en ande, outtröttlig i forskningsens verld. Ofta sväfvade väl ett melankoliskt leende deröfver, men detta leende egde dock ingenting bittert eller mörkt. . . . det var ljuft och ljust, ty dess grund var icke hat, utan. . . . kärlek.

Magister Holmer var en af dessa ädla, känsliga andar, hvilka skilda från all sjelfvisshet, känna andras olycker lika djupt som sina egna. Den melankoli, som sväfvade öfver hans drag, var derför icke uppsprungin ur källan af egna lidanden och strider, — ehuru äfven dessa icke varit ringa, — den uttalade blott ett ädelt hjertas resignerade sorg öfver livets missförhållanden. öfver denna eviga kamp mellan det onda och det goda, som går genom verlden.

Magistern hade alltid varit fattig. Hans föräldrar vore bondfolk, och det var blott genom otaliga försakelser, som den unge mannen kämpat sig fram till den ställning han för närvarande innehade. För fem år tillbaka hade han inträtt i baronens hus såsom lärare för hans son. Hans principal, som ogera ville släppa ifrån sig den nitiske unge mannen, hvar outrotliga tålmod han förstod uppskatta, hade för att få bibehålla honom, bundit honom vid sig genom ett löfte.

Detta löfte innefattade, att magistrern efter vissa års tjänst skulle få tillfälle att med sin elev besöka främmande länder och sedermera till skänks ett hemman, hvilket dock efter hans död skulle återfalla till baronen eller hans arvingar.

Häri genom såg den unge mannen sina mest högtflytande förhoppningar på en gång förverkligade. Den största lyckan han någonsin drömde sig, en stilla, landligt boning, hvarest han kunde egna sitt lif åt den sköna verksamhet, hvartill hans ädla hjerta kallade honom. en verksamhet, som skulle, så vitt han förmådde, sprida välsignelse och tröst till nödens och lidandets barn. denna lyckan låg honom ju så nära. Och derför uthärdade han modigt alla de förödmjukelser, som han i det friherrliga huset ofta fick viddämnas, derför sträfvade och arbetade han från morgon till kväll med sin trüge och ofta uppstudda lärjung. . . . derför öfvergaf honom icke tålmodet, vid åsynen af den hårdhet, den ego-

ism och kärlekslöshet, som herskade inom det rika och förnåma huset.

Det var dock långa, dystra år för den unge mannen. Det var blott en ljuspunkt som upplyste deras mörker, och denna ljuspunkt var — Isabella.

Den lilla flickan hade med tillgifvenhet slutit sig till sin lärare. Ofta trotsig och gensträfvig mot sina föräldrar och ständigt stridande med sin bror, var hon dock inför magistrern eftergifven och mild.

Det intresserade honom derför att bilda denna själ, hvars ovanliga anlag han såg med förvåning. Och hon satt vid hans fötter långa timmar och läste och frågade med ett intresse, som aldrig tycktes vilja tröttna.

— Hon skall hålla mig skadeslös för allt, hvad jag måste lida, — tänkte läraren. — I henne skall jag ingjuta min egen själ och honskall förstå mig.

Denna tanke tröstade honom och var det, som jemte hoppet på en bättre framtid, gaf honom kraft att fördraga allt.

Baron Ehrenstam gick, såsom vi nämt, med snabba steg fram och tillbaka i salongen, medan friherrinnan genomblådade gravyrerna och barnen fröjades sig åt det lysande julbordet och tanken på julkapparna som de väntade.

Magister Holmer satt tyst i sin vrå och betraktade genoms fönstret himlavalvet, på hvars djuplåa grund billioner stjernor strålade.

— Cecilia, — sade baronen, i det han stannade framför sin hustru, — jag har glömt säga dig, att vi måste hafva stor middag nästa Söndag samt dans på aftonen. Vill du bestyra derom?

— Men, kära Alfred, — svarade friherrinnan, — du glömmar att vi hafva sorg ännu. Det är ju knappast fem månader sedan din far dog.

— Nå, än se'n? — återtog baronen stråft. — Skall en åttiårig gubbes död hindra mig från att gifva en middag några månader senare? Hvad är det för prat?

— Som du vill, min vän, — sade friherrinnan, något häpen öfver den ljungande blick han faste på henne. och hvilka skola bjudas?

— Först och främst vår granne, greve Stjernekrantz, som nu åter är hemkommen från sina mångåriga resor. Det är egentligen för hans skull, som jag gör denna bjudning. På de öfriga gästerna har jag uppsatt en lista, som jag skall lemna dig.

— Greve Stjernekrantz är sålunda återkommen? — Ja, och han ämnar nu slå sig i ro på Odensvik. Jag bekänner, — fortfor baronen med lägre röst, i det han satte sig bredvid sin hustru, — att jag önskar vinna greffen för en plan, som jag uppgett.

— Och hvad är det för en plan? Baronen visade med ögonen på Isabella, som i detta ögonblick grälade som bäst med sin bror om ett pepparkashjerta, hvilket båda syskonen ville tellegna sig, — och återtog:

— Jag har tänkt på greffen såsom ett passande parti för vår dotter, då hon om några år blir fullvuxen. Greffen är ännu en helt ung man; blott några och tjuva år gammal. Han är gammal. Han är omätligt rik och vi hafva, som du vet, motsvarande förmögenhet. Vi kunna lemna Isabella Liljedahl vid vår död, hvarmed greffen säkerligen skulle blifva högst belåten, eftersom det gränar intill hans eget fideikommiss. Georg kan få ditt fädernegods i Östergötland jemte det kapital jag kan ega. Detta utgör tillsammans dubbelt så mycket som Liljedahl anses vara värdt. Näväl min vän, — hvad säger du om min plan?

— Den är rätt god, — svarade friherrinnan, — men tror du att greffen går in på att vänta så länge. Det dröjer minst åtta eller nio år, innan Isabella kan stå brud.

— Bah, — sade baronen, med en axelrykning, — hvarför skulle han icke kunna vänta? Jag skall helt öppet framställa mitt förslag för honom, och jag är öfvertygad om att han antager det. Man kan ju icke tänka sig något mera konvenabelt för båda kontrahenterna.

Föräldrarnes samtal afbröts genom ett häftigt buller från ena hörnet af rummet, der julbordet var placeradt. De vände sina ögon dit. Isabella låg framstupa på golvet, ty hennes bror hade, under striden om pepparkashjertat, gifvit sin lilla syster en så häftig knuff, att hon stupade öfver ända.

— Hvad är detta för väsen, barn? — utropade baronen häftigt. Kunnen i då aldrig lära er att förlikas? Stig upp, Isabella!

Isabella reste sig upp. Hon gret icke. hon yttrade icke ett ljud af smärta, men hennes blick måtte brodern med ett uttryck af förakt.

— Pappa, — ropade Georg isket, — Isabella ville taga min pepparkaka. — Han har redan ätit upp sin och nu vill hon hafva min också.

— Kom hit, Isabella, — sade baronen strängt. Den lilla flickan hade satt sig på en pall i en vrå af salen. Hon gjorde ingen rörelse, svarade icke ett ord på fadrens tilltal, utan fortfor att, med hufvudet lutadt mot händerna, tigande betrakta golvet.

— Hörde du ej hvad pappa sade, mitt hjerta lilla? — frågade friherrinnan helt ängslig, ty hon märkte, att en storm var i anmalkande.

— Isabella, — sade baronen med konstlad lugn. vill du lyda och komma hit? Samma orolighet å barnets sida.

— Isabella, — sade nu Holmer med sin milda, smekande röst, — hvarför vill icke Isabella lyda sina föräldrar? Det är mycket orätt.

Den lilla flickan upplyfte hastigt hufvudet vid ljudet af denna milda röst. Hon märkte då att lärarens blickar voro fästa på henne med ett uttryck af ogillande och förebåelse.

Hon steg hastigt upp och gick fram till soffan samt ställde sig tyst och orörlig framför baronen, som med rynnade ögonbryn betraktade henne.

— Isabella, — sade han slutligen, — hvarför är du olydig?

Flickan svarade ej; men faste, som det tycktes, utan minsta förskräckelse en stadig blick på fadren.

Sju

Sjukdomar förorsakade af mässling.

Dr. Miles' Restorative Tonic och

Nervine kurerade efter trettio-ett år.

"Jag var en frisk ung man ända till Februari 1868. Då mitt Regiment var förlägnadt i Camp Randall så jag mässling och sedan var jag årlig frisk förrän jag tog Dr. Miles' Restorative Nervine och Tonic år 1869. Läkare sade mig, att det kom sig af leverna svårkänhet. Jag vet ej hur många läkare som behandlad mig, men jag har förblit alldeles frisk. Att läsa det här aldrig hjälpt mig. Mässling, höft, allt, reumatism, blåstater, 'hay fever', Astma och kronisk diarré, alla dessa sjukdomar hafva varit ärogrif för mig. Tack vare Nervine och Tonic är jag nu alldeles frisk. Jag har också använt Dr. Miles' Anti-Pain Pills med god resultat, och jag anser Dr. Miles' Remedy som alldeles fullkomligt. — Rev. Miran Bender, Sparta, Wis." "Jag önskar säga några goda ord om Dr. Miles' Restorative Nervine. Jag har lidit mycket af insomni sedan jag jagat vid en annan lönings- och här derför förtat många medel, men utan framgång. Jag blef ställigen överlämnad af en apotekare, en god vän till mig, att försöka Nervine. Jag kan förklara, att det gjort mig mycket godt. Jag be hölver nu en annan sjukdom, ty jag har alltid ett litet lager öfver på hand. Det gifver mig alltid önskad sömning. — A. Hagen, Publisher, 'Daily Free Press', Milwaukee, Wis." "Alla Apotekare sälja och garantiera första rankan af Dr. Miles' Remedy. Sänd ett fört bok om Nervine och tillståndskort. Adress: Dr. Miles Medical Co., Elkhart, Ind."

BARLOW'S INDIGO BLUE

GIFFER INGA FLÄCKAR
ELLER RYNKOR I TVOET

Har begagnats i 50 år och visat sig vara det bästa. Alla handlande sälja det. Prift prof. Sändes. Depot: 223 N. 2nd St., Philadelphia, Pa.

Fritt till Damer Toalet Hemligheter.

Till en och hvar af denna tidnings läsare sånda vi, absolut fritt, en intressant bok af stort värde och som särskild upp muntra en sak.

Pastille Toilet Antiseptic.

Svenskt Romanbibliotek

utkommer hvarvecka två gånger i månaden. Hvarje häfte innehåller 64 sidor och är vackert tryckt. 4 öf. papper. De utkomna häften: MARIJA SOPHIE SCHWARTZ berömda romanser. Mannen af Birsd och Kvinnan af Folket, 500 öf. papper. Arbetet adlar Mannen, 600 sidor. Ödets Lek, af HERMAN BJURSTEN. Denna roman är en af de mest äroande som ännu på svenska språket, och har utkommit i otaliga upplagor. Hvilket är en säker borgens för att den läsare med förnöjet. Ny utkomna häften till betydligt nedsett pris. Skrif eller prof. Sändes 40 sidor, som sånda fört. ÖF. ADVERTISER ÖNSKAS 300

C. RASMUSSEN PUBL. CO.
—ESTABLISHED 1874—
720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Festgåfvor.

Svenska Bilder

Humoresker, Skizzer och Berättelser
1—11 Del, 800 sidor, vackert inb.
Pris 85c

Zacharias Topelius
Konungens Ring. — Svärdet och Plogen. — Eld och Ysten. Tre berättelser med illustrationer. 275 sidor. Pris, inbunden 85c.

Rebell mot sin lycka. — Hexan. — Majnialt Blott. Tre berättelser med illustrationer. 408 sidor. Pris, inbunden 85c.

De Bild. — Flykten. — Skuggan af ett Namn. Tre berättelser med illustrationer. 351 sidor. Pris, inbunden 85c.

Odemsörnas Vår. — Bergskongen. Två berättelser med illustrationer. 356 sidor. Pris, inb. 85c.

Prinsessan af Vasa. Med illustrationer. 276 sidor. Pris, inb. 85c.

Fosterländska Hjälpöddikter
af svenska folkets Häfder
— af —
PAUL JOSEF ROSENBLUM
med 34 teckningar, vackert inbunden
Pris 75c.

Flurik Ståhls Sägner
— af —
JOHAN LUDVIG RUMBERG
Praktupplaga med 90 teckningar, elegant inbunden
Pris \$1.50

Fritofs Saga
— af —
ESAIAS THORNER
Praktupplaga, med illustrationer, elegant inbunden
Pris \$1.00

Svenska Folksägner
samlade samt förödda med etnografiska anmärkningar af H. Hofberg med 43 teckningar, vackert inbunden
Pris \$1.50

Jan Olsons Äfventyr
eller en vunderligt omgifna resor och lefnadsöden i det Norra Amerika, med 80 illustrationer, vackert inbunden.
Pris \$1.00

Portofritt tilländat vid emottagandet af beloppet.

C. RASMUSSEN PUBL. CO.,
720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

VAGGSANGEN.

Af Hedvig Nicolay.

Han gick långsamt framåt, betraktande det rörliga gatulivet och såg emellanåt på bodfönstren. Vid ett af dem stannade han för att se på de konstnärsporrträtt, som voro utställda där. Bland andra såg han sitt eget. Karlo Jackmann stod det där under. Alla människor i den stora staden kände hans namn och de flesta också hans röst. Han var hjälpten vid kungliga operan. En känsla af stolthet svälde i hans bröst. Med välbehåg strök hans huvud och hand öfver det uttrycksfulla ansiktet. Det var dock härligt att vara en berömd konstnär.

Med ett stolt buret huvud gick han vidare, tills han mötte en tom droska, som han ropade till sig. — Kör till slutet af Bergstrasse! sade han, då han satte sig i den, och de behagligaste tankar satt han bekvämt tillbakalutad, ända tills vagnen efter en halftimmes färd plötsligt stannade.

Han var vid målet, d. v. s. härifrån ville han egentligen börja sin färd. Han afskedade kusken och gick med låsta steg vägen öfver det gröna fältet, som utbredd sig framför honom. Han var af från stora vägen och i den med buskar prydda granskogen, från hvars skugga ett litet ljusmålåd hade glädjeblickade fram.

Nöjd nickade Karlo, då han på en skylt på det gröna staketet läste namnet "Krafft".

Han kände sig underligt till mods, då han gick i genom den knarrande griden. Han ville besöka en sjuk kamrat, som bodde här hos sin mor.

Då han ringde, kom en gammal fru med sorgset ansikte och såg förvånad på honom.

— Bor operasångaren Fritz Krafft här?

Hon nickade jakande. — Jag skulle vilja träffa honom. Mitt namn är Jackmann.

Nu kom en ljus blick i hennes ögon.

— Hvad det var snällt af er! Och hvad han skall bli glad! Var så god och stig in! sade hon vänligt, i det hon öppnade en dörr i förstugan och pekade på en säng, från hvars kuddar ett blekt ansikte nyfekt blickade mot den främmande.

Med ett uttryck af glädje fattade den sjuka den hand, som sträcktes mot honom.

— Ah, Karlo, kommer ni till mig! stammade han med glädjestråle i de djupt liggande, mörka ögonen. Hvad det var snällt af er! Ingen af de andra tänker på mig, och just ni kommer, ni, som med er konst står öfver oss alla!

Karlo kände sig rörd och skamsen på samma gång.

— Kära Fritz, jag vill endast höra, hur det står till med er.

— Tack! Jag tror, att jag nu är öfver det värsta.

— Var så god och säll! sade modern sakt. Hon sköt fram en stol och gick sedan tyst sin väg.

Den store konstnären såg sig omkring. Enkelt och gammaldigt var allting i det lilla rummet, men det låg något behagligt och hembefrikt öfver de gamla möblerna, en läkt från forna dagar.

Hvilken kontrast med hans eget hem i den eleganta villan, där intet fattades i modän bekämlighet!

Han fäste åter sin blick på den sjuka. Den stackars unge man, men hvad han såg klen ut! Gult och insjunket var det fula, men intelligent ansiktet, i hvilket de svarta ögonen lyste med en irrande blick.

— Hvem sjunger nu mina partier? var det första han frågade med ett ängsligt uttryck, sedan han berättat om sin sjukdom.

— Steinhack naturligtvis, tills ni kommer tillbaka.

— Han? Halvt nedlåtande, halft afundsjukt kom det fram.

— Vi skola hoppas ni snart kan aflösa honom, Fritz!

— Javisst! Jag är ännu bara litet svag i kroppen, men mitt bröst har inte tagit skada, sade han ifrigt.

Läkaren säger, att det var influensa och blodstörning som af, att en åder brast i lungan, det är nu alldeles löst. Jag borde ha skött mig förr.

Han andades djupt och spände ut det smala bröstet. Karlo

såg, hur mycket det kostade på honom.

— Ja, ni var alltför pligtrogen, Fritz; det gjorde oss alla så ondt, när ni blef så där häftigt sjuk under repetitionen.

Elden i den sjukens ögon slocknade, och hans heta fingrar släppte gästens hand.

— Vål inte alla, sade han. Annars skulle väl en enda af dem hittat väg hitut.

— Kamraterna ha mycket brådt den här tiden, ursäktade Karlo.

— Ack, låt oss inte tala därom, inföll Fritz ifrigt. Vi konstnärer veta ju bäst; hur det förhåller sig med medlidandet vid teatern. De flesta begagna sin nästa som ett trappesteg för att därifrån svinga sig upp. De flesta, säger jag, Men det finns undantag, och ni Karlo, är ett.

Hvar och en försöker att komma framåt på sitt sätt, försökte den andre att urskulda. Man måste strida och brottas med lifvet, om man inte vill verka sig som slaf. Också jag har arbetat hårdt och arbetat ännu. I den här världen gäller det att kunna begagna armbågarna eller att bli nedtrampad. Vid teatern är det bara på samma sätt, som öfver alla annanstädes.

Innan Fritz hunnit svara, stod modern vid sängen.

— Förlåt, sade hon, jag ber er om att inte stanna längre. Min son måste vara mycket försiktig. Kanske vill ni en annan gång också skänka honom en halftimme.

— Min kära mamma, log den sjuka, hon ber för mig, och jag ber också, Karlo, kom snart igen! Ni har gjort mig så glad genom er besök. Och vill ni öka er godhet, så sjunger ni för mig nästa gång en af era stora arior. Det skulle hjälpa mig att bli frisk. Vill ni det?

Han sträckte ut sin hand, och Karlo tryckte den hårdt. Ett varmt medlidande med den olycklige rörde sig inom honom.

— Ja visst, om det kan göra er något nöje! sade han med vibrerande stämma.

— Tack, tack! Och när får jag se er igen? frågade Fritz Krafft med sjuklig ötlighet.

I öfvermorgen af jag ledig på kvällen. Då kommer jag på eftermiddagen.

Modern följde gästen ut på trappan. Därute tryckte hon tacksamt hans hand och blickade ängsligt forskande i hans ansikte.

— Tror ni, att min son kan bli frisk igen? frågade hon med darande röst.

— Himlen gifve det! var allt, hvad Karlo kunde få fram.

Den gamla fru suckade djupt, under det konstnären tyst betraktade henne. En djup vinder och innerlighet trädde fram i det vemodigt vackra gamla ansiktet. Och klangen i hennes röst var så vek och mild, som om hon talade med sitt hjärta.

— Min stackars, stackars gosse! Han hoppades så mycket af framtiden!

Det skulle ha varit omöjligt för Karlo att icke hålla sitt ord. Två dagar därefter stod han där åter med beklämt hjärta.

Fru Kraffts sorgsna röst hälsade honom hjärtligt välkommen, och Fritz's ögon brunno med en underlig glans.

Ni håller således ord, ropade han upprymd. Ah, hvad det var snällt af er!

Den sjuka trycktes behärskad af en feberaktig oro, och hans röst ljud sträf och feberaktigt höst.

— Tala inte så mycket, Fritz! förmanade modern oroligt.

Doktorn har strängt förbjudit honom det i dag, sade hon till Karlo.

Då är det väl bäst, att jag uppskjuter att sjunga till en annan dag, sade Karlo.

— Nej, nej! bad den sjuka ifrigt. Skjut upp det! Jag har två dagar gläd mig däråt. En sång kommer att verka lugnande på mig, Karlo.

— Nå ja! Men ni får afbryta, om ni vill, att jag skall sluta upp. Då han satt sig vid pianot frågade han, hvad han skulle sjunga.

Allting är lika vackert, svarade Fritz. Ni är en god människa, Karlo, tillade han sakt.

Fru Krafft satte sig vid sin sons huvudgärd och satte handen för ögonen.

Fritz höll sina brännande ögon fasta på vännen, hvars fingrar gled preluderande öfver tangenterna. Som en törstande insugne en vederkvickande dryck, så insöp han de första, veka tonerna,

som ljud från konstnären läppar. Han lyssnade icke på orden, endast på rösten, på denna underbara, oförlikneliga röst, ur hvilken det klang liksom medlidande och på samma gång en jublande glädje öfver konstens gåfva.

Fritz slöt ögonen, då tonerna ljudde genom rummet. Först sakt, sedan allt högre klang i starka böljor Parsifals sång "Långfredagsunder".

"Dem, som logo mot mig, såg jag vissna."

Du gråter — se änglen ler!"

Så ljud det i de sista tonerna af sången, och som för att besanna dess ord, trädde afnonsolen fram mellan träden, strö och lysande.

En djup tystnad härskade i naturen, icke ett ljud mellan himmel och jord, oroliga stodo buskar och träd — och inne i det lilla huset hörides icke ens människornas anddrag.

Ändligen märktes en lätt vindflukt vid fönstret.

Sången var den förste som rörde sig. Äfven han själf var för hvarje gång han sjöng djupt gripen.

Bifallsstormar var vanligen den lön han rörde, då han bjöd det bästa han egde, men den ändlösa tystnad, som rådde här, var mera, det kände han, än alla höga jubelrop.

Han reste sig tyst och vände sig mot sängen, på hvilken sommarsolen lekte med ett rött sken.

Med slutna ögon och ett egendomligt förklaradt leende kring de bleka läpparne låg den sjuka där. Sof han? Karlo gick närmare för att kunna se bättre på honom, men då föll hans blick på en ung flicka, som i oskuldslighet och barnsligt behag stod bredvid bädden, hvit som en ängel från himmelen. Karlo förvånades öfver, att hon icke hade vingar.

Den unga flickan måtte ha kommit in under det han sjöng.

Plötsligt rörde hon sig, det var som om hon vaknat ur en dröm.

— Fritz! sade hon sakt. Fritz sover du? Se på mig, Fritz!

Men han rörde sig icke.

Sommarsolen glödde öfver den inslutrades fridfulla drag.

Då uppgaf den unga flickan ett skrik, kastade sig på knä bredvid sängen, omfattade den älskade dödes huvud och betäckte det med heta kyssar.

Moderns huvud hade sjunkit ned mot bröstet, och öfver hennes bleka kinder rann en ström af tårar. Hon gick fram till den förvildade unga, som varit hennes sons fastnö, och drog henne till sitt bröst.

En stund hördes intet annat, än de båda kvinnornas sakta snyftningar.

Den unge konstnären vågade knapp andas, han hade aldrig förr i verkligheten sett sådan äkta, förvildad sorg, och aldrig en kvinna, som sett så upphöjd ut i sin smärta, som den gamla modern.

Hennes åsyn sönderslet hans själ. "Mater dolorosa!" tänkte han, och "Arma moder!" hviskade han sakt med tårdränkta ögon.

Vördnadsfullt gick han fram till den olyckliga modern, som nu lämnade den unga flickan och vände sig mot honom.

Som en son lade han sin arm omkring henne, och styfvt lade han sitt grått hår på hennes skuldra. Hon kände, att Fritz haft rätt: Karlo var en god människa.

Hon fattade hans hand och böjde ned sin panna mot den, så att han kände, hur hennes tårar runno.

"Dem, som logo mot mig, såg jag vissna", upprepade hon och tillade: "Alla, alla! Han var den siste, jag egde."

Den kinesiska kvinnans "gyllne liljor".

Det mod, som härskar i Kina att kvinnornas fötter från barn- domen hämmas in sin växt, så att fötterna bli brukbara, anses som en af de största dårskaper. Om dessa den kinesiska kvinnans "gyllne liljor", om att de skulle vara kännetecknet på förmåhet etc., har det skrivits mer än nog och vi skola ej heller komma in på detta ämne. Däremot har det sitta intresse att höra, hvad en lerd, dr Hundhausen, i veckoskriften die Umshau som utkommer i Frankfurt, yttrar om detta kinesiska kvinnomods sociala betydelse, och vi skola därför efter

denna tidning gifva ett litet utdrag.

En sak är säker: Att kinesiskan genom den konstgjorda förkrympningen af fötterna blir motsatsen af hvad som är vanligt hos naturfolken, hos hvilken hon är mannens arbetslafvinnna. Genom denna inskränkning i sin förmåga att på det lättaste sätt föda så många och friska barn.

De kinesiska hufvuderna skola vid folkräkningen i sitt hus upphänga ett antal pinnar, som angifva af hur många personer deras hushåll består; de långa pinnarna betyda män, de medelmåttiga kvinnor och de korta barn. Vid en folkräkning för några år sedan räknades det cirka 420 millioner pinnar. Det påstås att kinesen genomgående är mindre intelligent än europeen, men det är väl ändock frågan om, det ej finnas lika mycken intelligens hos de 420 millioner europeer, i synnerhet då det bland europeerna finnas folkslag, om hvilka europeerna själfva anse att de ej hvad intelligens beträffar, kunna jämföras med kineserna.

En hufvudbeständel i den kinesiska religionen är, som bekant, den åsikten, att man bör gifva sig, och då nu till på köpet kvinnorna äro utomordentligt fruktsamma, förstår man lätt, att äfven om den kinesiska befolkningen decimaras under krig och fruktansvärda epidemier, så stiger ändå folkvärdet upp till den förra höjden, hvarvid intet annat folk på jorden ens tillnärmelsevis kan jämföras.

Dr: Hundhausen berättar en liten episod från Kanton, som lämnar bevis på, med hvilken själfmedvetenhet kinesen stöder på denna sitt folks egendomlighet. Han uttryckte nämligen sin förvånning öfver att man i Kanton ej älskade de fruktansvärda härjningar, pesten får förut anställt där. Därpå svadde en kines helt enkelt: Staden fylles igen, hvilket skulle betyda så mycket som att de genom pesten uppkomna hälen snart utfylldes genom det stora antalet nyfödda. Om det nu verkligen skulle vara fallet, att kinesiskans förmåga att föda barn verkligen skulle föröka genom de förkrympta fötterna (hvilket väl kan utläggas, så att kinesiskans förmåga i denna riktning ökades därigenom, att hennes fötters byggnad tvunget henne att hålla sig hemma och ej söka sina intressen utom hus), så måste man betrakta detta mods betydelse på ett annat mindre föraktfullt sätt. I synnerhet bör den stora mängden europeiskor, som genom en stark snörpning af sitt lif hämma förmågan att föda barn eller åtminstone föda sjukliga individer till världen, ej se så föraktligt på sina kinesiska systars vanställda fötter.

På Öland.

Under en af sina hjortjakter på Öland fick kongungen tillfälle att utöfva en välgerning, som alltid var ett af hans högsta nöjen, när han såg att den träffade ett värddigt föremål. En ung, rask bond-dräng, vid namn Magnus, var förfolvd med dottern till en fattig fiskare, som var skyldig en stat-dräng omkring 100 rdr. Denne stat-dräng, som nödvändigt ville gifva sig med fiskaredottern och genom faderns skuld till honom tvunga fiskaren att gifva sig flickan, hade redan, då hon ej talde honom, skaffat sig ett utmättningsutslag. Länsmannen och hans biträden voro inne på förrättningen, då kongungen, som var i närheten, fått höra saken omtalas, skyndade dit. Magnus, flickans fastman, som dagen förut i kungens åsyn tagit fatt en skenande häst, hade, då mat saknades i huset, nyss skjutit en uppskränd och utom inhägnaden kommande hjort. Fjerdingsmannen kom just dragande med honom när kongungen anlände.

"Hvad vill detta säga?" — frågade kongungen, — "dig känner jag igen. Hvarför är du fångslad?"

"Han har nyss skjutit en af E. M:ts hjortar," svarade fjerdingsmannen.

Kongungens ansigte mörknade. "Tala för dig själf!" — sade han och gaf ett tecken att befräa honom.

"Jo, Ers M:t, jag har skjutit en af hjortar, men..."

"Fortsätt!" — sade kongungen mildt, — "jag älskar upprigtighet."

"Vi hade ingen mat i huset,"

svarade Magnus, — "då sköt jag hjortan när han kom. Förliåt mig..."

Kungens ansigte ljusnade. "Du är en bra pojke, med hjertet på rätta stället. Sådant folk tycker jag om. Du tillträder skogsvaktaressynsplan i södra lunden i morgon. Greive P. har äfven fält ett godt ord för mig. För att gälla din blifvande svärfares skull har du detta. Och nu bort till jagten igen!" ropade kongungen åt uppsvaktningen.

Hurra! Leive Carl XV! ljud ut rördt hjerta från hundratal läppar.

Nyl fra Norge.

Det første Rotomotio posterede den 1ste September Græbheststuen i hele dens Røngde.

Til Amerika. Tredjepræt til Ørland's Venighed i Kristiania Lauritz Karlen skal efter Opdrag af Kristiania Andremsfjens rejse til Amerika i denne Maaned for at virke blandt Nordmenndet berover for Indremissionsfagen herjemme. Postoren bliver borte til i Maris Maaned.

50 Mars Jubilæum fejredes 1ste September af Løiten Branberi. Det er grundlagt 1ste September 1855 af Gaardbrugere fra Viten og Bang og er antagelig bedst kjendt gjennem det i 1871 oprettede Viten's Branberis Dejlitation" i Kristiania.

Jonas Ric. Digterens Hus i Frederiksværn nærmer sig nu sin Guldenbeld og skal staa til Løring Binteren over, til Vite og Arne floter ind. I disse Dage er Skibet indtaget og tinglaft. Den lille Ejendoms Raan er "Ejendoms" — efter et gammelt Gaards- eller Eiebnaav i Familien.

Roriff Saaforn begynder at blive efterpurat i Ubladet. Naar er det saaledes blevet eksperte Saafors baade til Finland, Rusland, Hæverne og Danmark. Og i disse Dage er der helt fra Ager modern og makte operas derfor. "Kort derfor" låste jag en af Løiten annoncer og besat mig for at probere Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound. Sædan jag tagt mig af doktor derfor enligt foreskrift, är bilden fem doktor derfor enligt foreskrift, är bilden mig af doktors som säger att jag nu er borte fra aderton maander sedan upphörde min menstruation. Strax derpå kände jag mig så dålig att jag underkastade mig en noggrann examination hos en doktor og blev nyplyst om, att jag bestod hörd A. B. modern og makte operas derfor.

Driffen af Kilingdals Gruber, som es af et engelt kompani, skal nu gå over til at blive elektrisk. Vevingen fra Kraftstationen til Gruberne bliver 4 1/2 Kilometer. Turbinerne skal staves af Sværner Brug, og det elektriske Anlg udføres af Roriff elektrisk Afftebolag i Kristiania.

Trondhjem's Domkirke. Kirkedepartementet har i Anledning af Meddelelsen om, at Kirketiet Kristie skule vilde iærterte Redning af Kirketiet's Gavnaføde, jend Kirketiet telegrafisk Ordre om intet at nedrive, for nærmere Bestemelse er indtruffet. Derfor nedlægtes en sagdyndig Tilfønsomite, hvis Medveing skal høres. Komiteen vil ifølge "Aftenposten" antagelig komme til at betaa af Kirketiet Johan Meyer, Kristiania, Kirketiet Adolf Fischer, Bergen, og som tredje Medlem en i Trondhjems botat Kirketiet, som skal forelægges af Stiftstiftelsen.

Blidre end Unionen. Blandt dem, som deltog i Folkfeststemningen den 13de August, var der flere, som er født før Unionens Tilblivelse. Til den herte D. L. Berger i Gidsbovd, Haber til Østfjæret og fru. Stortingsmand H. O. Berger. Han er født 30te August 1814, men er fremdeles en nandsfrisk og interesseret Mand.

En anden ærverdigh Gudbe, der havde glædet sig til at faa være med, var fru. Gaardbrugere Gøsfel i Risjen ved Trondhjem. Han var født 1811 og har altid været hærft politisk interesseret. Han glædede sig til 13de August, men døde en Uge forinden.

Svbaraugers Raimeiter. Ved den Tøst, der i August afholdtes i Svbarauger efter Gruberne, indtog Grofjerer Chr. Anders Forlangende fra Statens Affsaelfe af Grund til Bergværket til Anlæg af Sernbane, blev Staten tilfjend 30,000 Kroner i Erstatning. Den afstaaede Strafning er 60—70 Kvadrattometer, hvoraf Stritparten er nægent Fjeld, besuden en Del Sandkraft. Gænnen bliver ved R. Fensens. Desuden skal der afholdes Forretning i Oktober eller til Sommeren for at udsløse de brugsberriggede Gaardbrugere og Fjeldbinner. For denne er foretaget fan ingen Øberift paabegyndes.

Bølder borttagne Utan Operationer

Stortard framgång med Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound vid Mrs. Fox och Mrs. Adams sjukdomsfall.

Fannie Fox Miss Luella Adams

En af de största triumfer som Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound vunnit, är besegtrand af kvinnoernas afskyvärde Smende, Tumör (böld). De så kallade "wandering pains" kunna från en böld i dennes tidigaste stadium, eller en annan fara kan yppa sig vid allt för ymnig mensuation, åtföljd af oroväckande plågor, så sådana tåg från egostockarne neråt ljunken och läret.

Om ni har invecklade plågor, om tecken till inflammation, varbildning eller rubbling visa sig, så på ej och tänk på att ni måste genomgå alla fasa so i förenad med en hospital operation; förskaffa Er Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound med snaraste och börja att taga deraf samt skriv till Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., om råd.

En följande kraftiga bref från tack Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound (Pösta brefvet). "Da jag läser igenom Er bok, ser jag, att Er medicin kurerar sjukdomar i lifmoderns äfvensom bölder. Jag har varit till en doktor och han säger jag har en böld. Mer än tacksam skulle jag vara om ni kan hjälpa mig, emedan jag fruktar en Operation."

Kära Mrs. Pinkham: (Första brefvet). "Da jag läser igenom Er bok, ser jag, att Er medicin kurerar sjukdomar i lifmoderns äfvensom bölder. Jag har varit till en doktor och han säger jag har en böld. Mer än tacksam skulle jag vara om ni kan hjälpa mig, emedan jag fruktar en Operation."

Kära Mrs. Pinkham: (Andra brefvet). "Jag tager mig tillräde att gratulera Er med anledning af den framgång Er underbara medicin haft på mig. För aderton maander sedan upphörde min menstruation. Strax derpå kände jag mig så dålig att jag underkastade mig en noggrann examination hos en doktor og blev nyplyst om, att jag bestod hörd A. B. modern og makte operas derfor."

Kära Mrs. Pinkham: (Tredje brefvet). "För aderton maander sedan upphörde min menstruation. Strax derpå kände jag mig så dålig att jag underkastade mig en noggrann examination hos en doktor og blev nyplyst om, att jag bestod hörd A. B. modern og makte operas derfor."

Kära Mrs. Pinkham: (Fjärde brefvet). "För aderton maander sedan upphörde min menstruation. Strax derpå kände jag mig så dålig att jag underkastade mig en noggrann examination hos en doktor og blev nyplyst om, att jag bestod hörd A. B. modern og makte operas derfor."

En sådant otvivelaktigt lntyg visar tydligen värdet af Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, og ingifver det förtröende samt hopp hos hvarje sjuk kvinna.

Mrs. Pinkham inviterar alla lidande kvinnor att tillskriva henne i Lynn, Mass., om råd.

Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, en kvinnas medel för kvinnsjukdomar.

Sitten nordpa. Der skrives fra Trondhjem den 8de September: Bejret i August var drivende, og Sommeren har været varm, faa Engene stod frodige, men det blev en fugtig Slaat. Aeren er længere fremme end fæddanlig paa denne Tid. Det allereste Vg er allerede fæstret og noget indfjert. Sværfjæren er igang paa sine Steber. Der bliver en god Afkølling af Vg, hvorimod Havremærken ikke er faa god.

Tre Brødre 252 Kar. Fredag den 8de September kunde den gamle bekjendte skaptje, tidligere Romandant William Apenes feire sin 86-årige Fjeldsdrag i Kristiania. I Sommer som tidligere i mange Aar har han tilbragt Vædelationen i Strømfiad, hvor han holdt Væpningstjæft for en stor Barnefloot i Lighed med de foregaende Aar. Hr. Apenes er fremdeles kjert som en Ungdom og vendte først forleden Dag tilbage til Kristiania efter at have tilbragt en Uges Tid i sin Fjeldby Fredrikstad. Af hans Vædte leer fremdeles den over 84-årige Kristian Apenes, Stifteren og Chefen for det store og velrenomerede Mægler- og Skibsrederefirma G. Apenes & Søn, Fredrikstad, samt den 82-årige Thorvald Apenes, som i 25 Aar

var Vejriver af Værgaard ved Sørborg. De tre Vædte sammenlagte Aare er altsaa 252 Kar.

Stoghandel. Chr. Kirkeby har solgt sin Stoghandom Kirkeby (Andfjæren) i Gødelvud ved Overretssfogæret Trygve Brinard til Ingeniør E. Ertim for 80,000 Kroner og Enkølling. Stogen, der er af grove Dimensioner, skal drives i Stift.

Utro Postaabner. En Postaabner i Gørdanger er i disse Dage suspenderet fra sin Stilling, idet der er opdaget en Række Misligheder ved hans Væfating med Postmæjret, værlentlig Tilbageholdelse af indleverede Brevbreve og Postopdræjninger, tildele ogiaa Underflag.

Modern: Hvem tycker du mest om, Harald, pappa eller mig?

Harald: Pappa!

Modern: Men i går sade du, att du tyckte mest om mig.

Harald: Ja, men jag har tänkt på saken sedan, och jag tycker, att vi karlar böra hålla ihop.

Advertisement for U.S. Cream Separator, featuring an illustration of a woman using the device and text describing its benefits for separating cream from milk.

Advertisement for Tees & Presse, featuring an illustration of a woman and text promoting their clothing and printing services.

Advertisement for The Salubrin Laboratory, featuring an illustration of a woman and text promoting their medical and health products.

LOUISE-BRIDGE ANNONSER.

Skodon! Skodon!

Tilllivaanarne i Louise Bridge!
Kom och se det BÄSTA och BILLIGASTE lager af skodon, som någonsin visats i Manitoba.
Uppmuntra platsens Affärsföretag.
Vi hafva det största lager af gods skor i Winnipeg. Nyss öppnadt, öfver 4,000 par Höst- och Vinterskor direkt från fabrikanter.

Inga gamla Varor! Skodon från 90 Cents upp.
Vi äro här för att göra affärer och vi hoppas att alla borgare i Louise Bridge och dess grannskap skola understöja sina egna framåtsträfvande köpmän.
Speciell lager af Måns Tjocka Ylle-Sweaters

HARDY'S
Lemoine St. Louise Bridge
Tvårsöfver från garveriet.

Vintern kommer och Ni behöfver en

"STOVE"

Vi tillhandahålla ett välortat Lager af Byggnads Material, Målrefvärf, Olja, Bleck- och Tennaker samt Spisar till lägsta möjliga priser.
Nytt lager af Granite Ware, emaljerade kärl, nu inkommet.

J. SINCLAIR,
Louise Bridge - Man.

THE GREEN ROOF STORE

är bästa platsen att gå till för
Grocerier, Mjöl, Hafre, Kli och Hö

SKODON
Stöflar, Skor och Galoscher
DRY GOODS
Lakansväf, Domestik Handduksväf, Broderier, Spetsar, Band, Strumpor, Underkläder samt

SKJORTOR FÖR MÄN OCH GOSSAR.

G. T. HOYES,
Diverse Handel Louise Bridge
Telefon 2489 Svenska talas!

Färskt och Saltadt Kött

Den största köttbutiken i Louise Bridge.
Alla sorters Köttvaror, Ägg, Smör och Grönsaker alltid på lager till billigaste priser.
MC COMB BROS. Louise Bridge
(midt emot J. Y. GRIFFINS slakteri.)

För Brandförsäkring, Giftermåls-Licenser samt för utfärdandet af Köpebref m. m. gå till
G. T. HOYE, Taylor St.
Telefon 2489

D. T. G. Hamilton
Läkare
LOUISE BRIDGE, Winnipeg
Phone 3042.

MAPLE LEAF HOTEL
MATIAS LINDGREN,
Innehafvare.
Inredt i Första Klassens Stil.
Alla Bekvämligheter för Gäster.

Trim & McGrath
Köttbutik
Midt emot Postkontoret.
Endast de bästa varar tillhandahållas.
Vi kalla för och leverera Eder order.
LOUISE BRIDGE.

Gå till
SEDDONS
på Lemoine St.
för PORSLIN, GLAS, LAMPOR, TENN- OCH BLECKSAKER, EMALJERADE VAROR, "FANCY GOODS", passande för presenter, m. m. m. m.

FRÅN LOUISE BRIDGE.

Det är inte utan att jag börjar bli liksom hemmastadd där vid det här laget. Småbarnen känna igen mig på långt håll, och vill det sig riktigt väl, så vankas det en eftermiddagskopp i någon stuga. Ty Louise-Bridge-fruarna tyckas hålla styft på "five drops", när det lider framemot 3-tiden på eftermiddagen. Och tar jag en afstickare till "på andra sidan tracken", så finner jag alltid min vän Matt där, som håller på att haka på små vedpinnar. Men när han ser mig komma, får yxan hvilpa på hugghögden, mullbänken "movas", och Matt intar en afvaktande ställning. "Du", säger han, "när jag kommer inom hörhåll, "hur går det med unionsrisen där hemma? Skä' dom slås eller ha fre? Pina dö, ja skulle lika att vara hemma i Sweden nu, så skulle jag stifta fre, då va' säkert som sex. — Skä' Oscars pojke ta jakben? Nej, inte den som gifte sig med Monkan inte, nej Kalle vet jag. Det är karl hela da'n det, må du tro, skada bara, att han är död. Hva', vet du inte han är död stendö? Det fick han för flera år se'n, när han hade ondt af "flansan" eller influensan, hvad det nu är för rackartyg. Men jabbas i Norge! borde han ta åtminstone skulle jag göra det, för den ska vara rasande "isig". Pina dö, det vore annat då än att stå här och hugga ved. Ska du ha en pris saus. Upplydd af världsdö över så mycket djupsinnighet och vetande, tog jag prisen och drog minsa färde.

Men värnan Matt fick i yxan fatt, högg ved, så flansoraz fore

och tänkte på hur han skulle må, om uti Sverige han voro.
Han tänkte på hur han skulle må, om han "va konge i Norge". Han skulle ha så sabla bra uti sin kongaborgje.

UNGDOM OCH DEGENERATION.

Ordet ung förekommer ofta i vår tid. Man talar om ungdomsörelser, om de ungas rätt och de ungas kamp. I alla tidsåldrar går detta tal igen, och hvarst två eller tre åro församlade, sker det numera i ungdomens namn.
Uttrycket ung är som en hemlös fågel, som finnes överallt, men ingenstades har fäste. Det går något öfver världen, som liknar ett brus och kallas en storm, men som i själva verket endast tyckes vara det sista bortdöende suset af orkanen från 80-talet. Man kämpar troende och öqvist och en i sin stad, man höjer fanor och samlar partier, skriver program och arbetar på deras uppfyllelse. Men det är sådant kväim i luften, det är så trängt på valplatserna, att striden märkligt stagnerar omkring de förblindade troskamparna.

Går det framåt?
Knappt. Man parerar hugg och förbereder nya utfall efter sitt program. Ideligen måste man parera, ideligen vänta. Det är trons envishet, som uppkallar krafterna, som utvecklas i brödkampen. Men rätten — målet — det är alltid lika fjärran. Det är trängt på valplatserna och det är envishetens kvalm i luften. Man slår huvudet i väggen, men krossar den ej.
Hvad är det då att vara ung? Föraktande — att göra uppmarschen med alla muskler spända, att våga slaget — icke därför att man har tron utan kraften, som måste bryta ut. Att vara ung, är det icke att eröfva, att tilltvinga sig plats, där plats förvägras en? Att känna sin personlighet så stark, att det gäller antingen att segra eller stupa.

Ett tredje givne icke.
Men detta tredje, hvars instinkt söker modelvägen, det föder kväim, jämstrukenheten och envisheten. Den vägen är lika lång som tron är blind, men den mynnar ut i en öken, dit vi driva mot ny nöd och förtvillan. Här blir kampen mot himmelsk manoa och klippans svårer ännu förfärligare och här — ehuru för sent — bryter den brutalt fram, som i rätta gömblicket kunde bliva en ärlig härdnackad strid, men endast artar sig som rofjurs sönderslitande af rofjurr.

Då man ser våra dagars s. k. unga och gör sig beaktad med deras prestationer, undrar man ovisshetigen, hvem eller hvilka af dem, som flambesvurit tidens strömningar. Men ju mer man kombinerar, desto klarare stiger det fram, att det som vi nu kalla ungdomsörelse endast är en svag reflex af 80-talskamparnas ljungande kamp. Ej vare sig de ungas tendenser, deras knipföreling eller deras program äro nya. Snarare försluckade — i hvarje fall försavgade arslotter från hem, som endast slungade sina mordande projektiler mot öfvermåttens på kraftens och personlighetens eget bevåg — utan program. Det talades icke om ungdom i de tiderna. Man var ung och man renoderade ej öfver sina fördelar. Man hade då handlingshänförelse, i stället för att vi nu ha ordens. Och det är ett sorgligt tecken på hur okristligt vi bedöma vår egen ställning, när vi beteckna vår tid som en stark brytningstid.

En brytningstid kommer nog förr eller senare, men det är nog icke vi, som skola rödja upp de marker, som vi själfta trampat i i träde. Bakom oss ligger upphöjningsmannen till den storm, som ännu svagt brusar öfver våra huvuden och framför oss det väntade, som kommer lika visst som skregnet i kvävande svavelutt.
Jag tvekar ej att säga, att vår ungdom är degenererad. Det är en ständigt disproportion mellan kraften och förmågan, mellan vilja och kunna. Men jag påstår ej, att ansvaret för histerierna ett i allt är vårt. Vi ha å ena sidan en kultivrad förnyethet, å andra existensens fordringar, som knappast kunna taga någon hänsyn. I vår idella kamp ha vi oss själfta och de andra att ansvara för, att tillgodose — och ändock bevara för den kompromiss, som planar ut rasmiärket. Det tarivades mera fundamentala krafter än vi äro i besittning af, att hålla jämavikten mellan alla dessa faktorer och samtidigt tungt och målsäkert mätta slagen utgå.

Det synes mig därför som om vi snarare uppehålla en kamp, tills de väntade måluppträpparna anlända, än att vi själfta alvererande ett stort och betydande slag. Medan vi vänta, stimuleras vi oss med ordet "ungdom" och rätt" och stanna tryggas kvar, tack vare den ovetenskap och larar, som inbillningens skänker.
Vårt öde är tragiskt, men så tyckas vara valna inför det.
Det är med döden i hjärtat man läser åtskilligt af hvad "de unga"

ha att säga. I "Social tidskrift" förekom nyligen en artikel, hvars bombastiska innehåll verkade rent af vidrigt. Den är icke enastående — tyvärr! Vi ha dessutom ett mycket ung tidskrift i Stockholm, som äfven utgör ett bejakande af det ofvan sagda. Den är helt och hållet uppläten åt ungdomen, och man väntade att denna skulle draga fördel af en dylik upplätsel, hvilket kanske äfven är fallet. Men hvad har den att baktä? En skrivelse om sin "stamma kyrkan", en annan om sin "trötta längtan" — naturhvis till en liten femmin ö betydighet — en tredje om sina själskval, och en fjärde skryter sentimentalitet med ett torg i Rom, som gjort ett öfvervågande intryck på hans själ. Somliga låta däremot sett till uppslukas i poetiska fragmenter, hvari näktergal, måsar, furor och andra högst vanliga träd bilda de tongivande stälagen. Under tiden sitta andra bakom nedrullade persienner och dikta om mörkrets fasor och spöksyners inkräktande i deras tillvaro.

Det hela skulle vara löjligt, om det icke visade huru anträtt vår ungdom var. Att söka bevisa något om sig själf är detsamma som att fälla sig själf. Ordandet om huru unga vi äro börjar nästan verka å försvarstakt, och det är icke utan att man har skäl att frukta att det, efter en eller annan behöflig klimax, kulminerar i att hela släktet af idel ungdomsörelse börjar gå i barndom.

HUR MAN GÅR MISTE OM LYCKAN

förklarar en engelsk tidning sålunda:
Genom dagdriveri.
Genom obeslutsamhet.
Genom brist på omdömesförmåga.
Genom onödigt gnat och dåligt lynne.
Genom att öfverdriva svårigheter.
Genom att lita på ovärdiga människor.
Genom försök att hastigt bli rik.
Genom att låta ambitionen kallna.
Genom att aldrig våga ett försök.
Genom att göra något till hufvudsak.
Genom att vänta på det tillfälligen skola yppa sig.
Genom att endast arbeta, när man har lust.
Genom världslostande af sin person.
Genom att alltid se en sak från dess sämsta sida.
Genom för stor sjäflit till efter första lätta seger.
Genom att låta tillfälligheterna öfverrumpla sig.
Genom att drömma om stordåd i stället för att utträdda de närmast till hands liggande småsakerna.

ETT SLUMRANDE ELLER VAKET FOLK?

Det har icke sällan ådragit sig väruppmärksamhet, att då en politisk valkamp för ett presidentval börjar i Förenta Staterna, sitta hundratals landsmän å de utlysta "massmötena" okunniga å de politiska frågor, som stå på dagordningen och hvilka utförligt och grundligt behandlats en lång tid i tidningspressen. Och detta synes öfvere vara händelsen i ständerna än på landsbygderna. Många af våra landsmän äro sömnaktigt likgiltiga, då det gäller allmänna frågor, vilka hellre lyssna till goda talares utredningar än att själfta studera och öfverväga sådana frågor.

En brefskrifvare i Minnesota uttrydde nyligen, att hvar man träffade en norman, så uttrydde sig denne med sakkännedom om "unionsrisen", men att många af våra landsmän knappast visste hvarordet det var fråga, till hvilken okunnighet de svensk-amerikanska tidningarna dock icke hade någon skuld. Samma sömnaktighet, som vi nyss nämnde, framträdde äfven här. Och det står i detta afseende icke mycket bättre till i Sverige. Så till exempel läsa vi i en nyligen utkommen broschyr: "En appell af Carl Frank" följande betecknande ord:
"Svenske folket har i nationellt och politiskt hänsende under långa tider legat i djup duala. Våra grannarlära och utvecklas i skilda riktningar. Vi stå stilla. Vi sova. Hos oss har icke på länge funnits någon enda stor nationell uppgift, som kunnat samla hela folket. Vi ha sofvit bort den tid, under hvilken händelserna i Norge förbereddes. Det är ju dock möjligt, att vi ännu vakna upp, innan det är för sent. Och i så fall är det första vi ha att göra efter uppvaknandet: att orientera ossa. Vi ha ju blant försummat att under dessa 90 år se efter hvad det är för folk, som vi kommit i union med. Hvad veta svenskarna i själfta verket om normmännen beaktade såsom ett folk, om deras "ändlid", om de oensda banor, på hvilka detta ändsiv sedan mer än tvänne mansåldrar rört sig? Hur många svenskar känna till exempel de Munch-Keyserska lärorens?"

KATARRBACILLERNA
Icke endast anfalla hufvudets och strupens passager utan på slutligen lungorna och förorsaka lung-sot. Ingenting förstår katarr å kvick som välluktande, helande Catarrhozne, hvilket stillar hostan, kommer afsondringen att upphöra och tager bort all särnad i strupen. "Jag anser, att Catarrhozne icke har sin like såsom botemedel för katarr och lungåkommor", skriver Jas. E. Wetherell i Brighton. "Det botade mig, sedan många goda läkare misslyckats i att ens lindra det onda." Catarrhozne kan icke slå fel i att bota — det är garanteradt. Två månaders behandling \$1.00; prof-faska 25c.

Dominion Bank
Allmän Bankrörelse.

Sparbanks Afdelning
med högsta ränta.
Svenska, norska och danska penningar växlas.
Afdelningskontor:
Hörnet af Main och McDermot str.
North End Branch
Main str. invid C. P. R. stationen
West End Branch
648 Notre Dame St., nära Nena.

Mrs M. Holmsen
Examinerad Norsk Barnmorska,
566 SIMCOE ST.

C. T. ALLBUTT

ARTIST OCH FOTOGRAF.
har i fvertagit
Bell Photo Studio
Ni skall finna, att i denna gamla säkra atelier följer man med sin tid och att här fås de bästa fotografier i staden.

VED KOL

Alla slags Veds och Kolsorter finnas på lager hos under-tecknad.
Telefon 798.
Bostad: 96 Dagmar st.

M. PETERSON

Premie Anbud!

Souvenir-Album
Detta album är tryckt på finaste glättadt papper, med 38 vyer af Winnipeg och Manitoba samt är särdeles passande att sända som present till vänner i Sverige eller annorstädes.
Erhålles tillika med "Canada" för **1.15**
Sändes portofritt med post.

Sv. Eng. o. Eng-Sv. ORDBOK

af Fred Lönnqvist, Fil. Dr., med fullständig uttalsbeteckning, ordlista öfver engelska ord, fraser, förkortningar, samtalsöfningar och ordspråk, tillsammans med utförliga underrättelser rörande brefskrifning, omfattande affärsbref, umgängesbref, rekommendationsbref etc., med formulär på svenska och engelska. Rikt illustrerad. 342 stora kvartsidor. Elegant inbunden. Canada för ett år samt denna ordbok erhålles för **1.75**
Postporto 20c. extra.

MENNISKAN

hennes uppkomst, lif och bestämmelse, af N. Lilja, genomsedd och delvis omarbetad af Karl af Geijerstam. Detta är ett verk, som från en naturhistorisk synpunkt betraktar naturen, människan och civilisationen samt de faktorer, som bidragit till att höja vår ras till sin nuvarande ståndpunkt på utvecklingsplan. Denna bok innehåller 494 sidor med flera hundra fina illustrationer. Den är bunden i klottband med guld- och silverpressning.
Erhålles tillika med en årgång af "Canada" för **2.50**
Postporto 35c. extra.

Sveriges Historia,

6 delar i 3 band, af Oskar Montelius, Oskar Alm, Martin Veibull, Magnus Höjer, Rudolf Tengberg m. fl., innehåller nära 3,000 sidor med öfver 3,000 träsnitt samt är den bästa och tillförligaste svenska historia som någonsin utgäfvits.
I dessa tider, då omförtningar på Skandinaviska halvön bildade ett nytt skede i dess historia, är det intressant att äga ett verk, som behandlar det förlutna och den rad af händelser, hvilka ledt upp till det närvarande.
Priset med Canada för ett år **4.00**
Expressafgiften erlägges af mottagaren.

GOOD TEMPLAR LOGEN no 10 "Framtidens Hopp" möter andra och fjärde Torsdagen i hvarje månad klockan 8.30 e. m. å **FAIRBAIRNS HALL**
Hörnet af Main och Selkirk Ave.
A. Egnell, L. D., 354 Ross St.

SKANDINAVISKA Sjukhjälps Föreningen "Norden" möter 2 Onsdagen i hvarje månad kl. 8 e. m. i Clements Block, Main Str.
Månadsafgift 50 c. O. Fagerberg finans sek. 618 Stella Street.

Svenska Liar
\$1.25 per styck.
Swedish Importing & Grocery Co.
408 LOGAN AVE., Winnipeg.
Orders från landsorten expedieras skyndsamt.

J. W. KNITTLE
KOMMISSIONS-AFFÄR
All slags Spannmål köpes och säljes på kommission.
Fullkomlig Säkerhet.
Skrif eller telegrafera efter priset. För referenser hänvänd Eder till Manager för Union Bank.
KONTOR: 300 UNION BANK BUILDING,
P. O. BOX 340 WINNIPEG

Byggnads Virke!

BYGGNADSVIRKE i alla dimensioner, TAKSPAN, LATH, BYGGNADSPAPPER, FÖNSTER och DÖRRAR i olika storlekar på lager såväl i furu som ek, LISTVERK, pressade EKLISTER och ORNAMENTER i modärnaste mönster, SVARFNING, i öfrigt allt slags SNICKERIARBETE för inredning af hus.

Tapeter
Ett stort lager af bästa och modärnaste TAPETER i stort urva samt till lägsta möjliga pris i vår nyöppnade tapethandel. BURLAP i olika kvaliteter och färger.

GLAS
Såsom FÖNSTERGLAS, FÄRGADT GLAS, "LEAD LIGHTS", BEVELLED PLATE, i alla storlekar, SPEGELGLAS m. m.
Orders från landsorten utföras fermt. KOSTNADSFÖRSLAG GIFVAS.

John Mattsons Sash & Door Factory.
Kontor, Fabrik, Lager och butik
338-340-342 Pacific Ave., WINNIPEG, MAN

Atlantic Steamship Agency

BILJETTER
till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier. Om ni ämnar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpis. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Nuvarande biljettpis från Skandinavien \$31.00, från Liverpool \$27.50. Hänvänd eder till
W. F. P. CUMMINGS,
General Steamship Agent,
C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN.

Allan Linien

KONGL. POSTÅNGFARTYGEN

VICTORIAN 3 propel.	12,000 tons, turbin ansmaskiner	BAVARIAN dub. propel.	10,376 tons
VIRGINIAN 3 propel.	12,000 tons, turbin ansmaskiner	PARISIAN	5,500 tons
IONIAN dub. propel.	9,000 tons	TUNISIAN	10,376 tons
CORINTHIAN	6,500 tons	PRETORIAN	6,000 tons

Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.
Hytter för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och välagad mat vid dukade bord.
Engkläder och matkär, hvilka rengöras af bolagets uppsars, tillhandahållas fritt.
Billigaste biljettpis till och från Amerika. Svenska-talande agent möter hvarje till Amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.
Skrif till eller besök närmaste Allan-Liniens agent.
H. & A. Allan, Montreal, Ellis & Grogan, Calgary, Alta.
W. F. P. Cummings, C.P.R., Winnipeg, Man.
eller någon annan af bolagets många agenter.
OBS. Alla C.P.R. Agenter i västra delen delen af Canada utfärda biljetter för Allan-Linien.

R. A. Jacobson
den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Ur och Smycken och juveler alltid på lager. Parti- och minuthandel.
RED DEER, ALTA.

Svensk Urmakare
Reparationer af alla sorters vägg- och fickur försoms ofullt. Vagg- och fickur samt ett stort urval af ringar finnas ständigt på lager.
NYMAN BROS., Urmakare, WETASKIWIN, ALTA

D. Baldwin & Dixon
Läkare och Kirurger
Föreläsningar måste arrangeras för i tid.
Kontor: Walker's Apotek.
WETASKIWIN, ALTA.

HJÄRTKLAPPNING PÅ NATTEN
Orsof äfven den starkaste man, men för en kvinna i allmänhet är det en som en försmak af helvetet. Tag litet Nerviline i sockradt vatten och hort går hjärtklappningen. Ni skall slippa mycken oro genom mios "Nervine" i den sista delen av en skatt för all slags värk och värk samt åkommor i magen och tarmarna kvickt. Kostar 25c. för en stor flaska.

F. Urquhart
SKRÄDDARE.
Wetaskiwin, — — Alta.
FASON, ARBETE och VARA garanteras. Reparationsarbeten utföras med stor skyndsamt.

Försök ett Skålpund

Blue Ribbon Baking Powder.

Sak samma hvilket slag N. begagnat förut, skall det betala sig att försöka BLUE RIBBON.

J. E. Stendahi Ende Svenske SKRÄDDARE i Winnipeg. 210 LOGAN AVE.

NÅGOT ÄR I OORDNING.

Edra kämlor antyd det, Edert utseende bevisar det. Ni kanhända ej vet hvad det är eller hvad som bör göras, men Ni gör intet misstag, om Ni tar Edert tillflykt till

Dr. Peter's KURIKO den gamla, beprövade örtemedicinen. Den renar blodet, stärker och upprättar hela kroppssystemet.

Winnipeg.

KYRKOFEST. Såsom förut annonserats, kommer svenska lutherska församlingen att i afton föra 15:de årsdagen af sitt stiftande.

BERIKTIGANDE. Vi beklaga, att i den förlöjningsannons, som vi förra veckan införde angående herr P. A. Wiborgs och fru Hilma Lindströms i Louis' Bridge förlöjning, daton genom tryckfel råkade gevas som den 5:te Sept. i stället för måndagen den 25:te Sept.

PROGRAMMET för mottagande af generalguvernör Grey är nu uppgerd af komitén och innehåller bl. a. fackeltåg på kvällen af 6:de i afton.

DÖDSFALL. Under de senaste dagarna halva ett par af stadens skandinaviska skott åt hemsannan.

— I torsdags afton Mr. John Olsen, innehafvare af fastighetsmaklarsfirman Olsen and Co., efter att ha varit sjuk i tre veckor.

ROYAL CROWN SOAP

Hårt och mjukt Vatten. spar omslagen för premium. The Royal Crown Soap Co., Ltd. WINNIPEG.

HERR C. A. JACOBSONS nya lokal är 676 Main St. Tel. 4022.

WINNIPEG-SELKIRK banan säges vara på väg att uppskådas af C.N.R. Köpet väntas när som helst avslutas, och då har C.P.R. en konkurrent äfven på detta håll.

ALLMÄNNA HOSPITALET har under förlöjden givits behandling åt 136 patienter: 246 män, 75 kvinnor och 35 barn.

SJUKLIGHETEN i staden är i. n. mycket stor. Hospitalet är öfverfylldt med sjuka, större delen tyfuspatienter, som äfven denna årstid är mycket talrika.

LANDSÖKARE från Förenta Staterna resa hvarje dag genom Winnipeg. En god omsättning i farmland pågår. Bonanza-farmen 6 mil söder om staden har försäls till ett pris af \$50.00 per acre, och summan går löst på omkring \$30,000.

NYA PASSAGERAREVAGNAR. Tio nya förstklassiga passagerarevagnar halva af C.N.R. insatts på passageraretrafiken.

MARKNADEN. Hvetemarknaden i Winnipeg. Priserna hålla sig på ungefär samma nivå som förra veckan.

WINNIPEG KONTANT I GAR. No. 1 hard 79 5/8 No. 1 northern 76 5/8 No. 2 northern 73 1/8 No. 3 Northern 73 1/8 No. 2 hvit hafre 29 No. 3 korn 36 No. 1 N.W. lin 95

Potatis 35 a 40 cents; Smör, Creamery, 23 a 24, Dairy 16 a 17; Ägg per dussin 19 a 20; Ost 12 1/2 a 13; Okkött 5; Färdkött 3 a 3 1/2; Svin 5 1/2 a 6 1/2.

SPÄRVAGNSTRÄFK OM Söndagarna. Detta ämne kommer på tal allt emellanåt, fastän stadsfullmäktige ännu ej bestämt sig för att låta förslaget gå till röstning.

BARON J. KOMURA, Japans iredsunderhandlare, passerade genom Winnipeg i fredags afton tillika med sin svärdotter, Baron Komura insjuknade i nervfebern efter fredslutet och var ännu ej fullkomligt återställd.

ETT OMDÖME OM WINNIPEG. Hon. Pritchard Harcourt, som nyigen kommit tillbaka från en resa till Stillahafskusten, uttryckte sig mycket smickrande om Winnipeg.

REDAKTÖR FLEMMING och familj blevo i torsdags afton öfverraskade af några vänner, hvilka på detta sätt ville föra fru Flemmings hemkomst från landet.

MISSIONSKYRKAN. I måndags kväll hölls i Missionskyrkan en storartad och trefrig välkomnelse för församlingens nye pastor J. E. Björklund, som just anländ från Providence, R. I., och höll sin inträdespredikan härstädes i söndags.

Frälsnings Armeen! håller möte på svenska nästa söndagskväll den 8 Oktober kl. 7 a Salvation Army lokal, hörnet af Rupert och King streets, i lilla lokalen på nedra botten.

SE HÄR! I Kirken på Hjörnet af Alexander Ave. och Fountain Str. beträffas följande Emner till Tider, som följer: Söndag Efterm. Kl. 3 "Pastorernas föreställning i Profetien".

Torsdag " " " "Christi Tidkomme" Fredag " " " "Tidernas Tegn" Alle Skandinavere ere velkomne!

Syltfrukt. Nu är rätt tiden att köpa SYLTFRUKT samt GLASBURKAR för konservering af samma hos P. NELSON, 409 DUFFERIN SÄND Ägg & Smör

Inbjudan till Aktieteckning i SKANDIA BAKERY CO. Ltd

Nu är rätt tiden att köpa Aktier i SCANDIA BAKERY CO. Hvarför? — Jo, därför att det alltid är klokt att placera sina pengar i solida vinstgivande företag.

PENGAR TILL SVERIGE. Sakrare, Snabbast, Billigast. A. E. JOHNSON CO.

Den mest närande och helseosamma dryck som finnes är Carnegies Porter. Tillverkad och buteljrad i Göteborg.

Marriage License hos J E Forslund

Skand. Advokat THOMAS H. JOHNSON, Barrister, Solicitor etc. Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave.

B. Hirshorn Afpassar Glasögon, som garanteras gifva behållhet. Låga priser och ärligt bemötande. 271 Portage Ave.

Harry J. Watson, M. D., Läkare och Kirurg. Specialt uppmärksamhet gifves till ÖRON, NÄSA, HALS, och BRÖSTJUKDOMAR.

Björnson & Brandson LÄKARE. Kontor: 650 WILLIAM AVE., Telefon 89.

Dr. W. L. Watt TANDLÄKARE. Kontorstimmor från 3:30 till 5 och från 7:30 till 9 e.m.

Dr. A. W. Peterson Skandinavisk Tandläkare. Midt emot City Hall. Första klass arbete garanteras.

BELL PIANON ORGLAR de bästa af alla. WINNIPEG. Huvud-Agent: PIANO- & ORGAN CO. Manitoba Hall, 205 Portage Ave

SPECIELT ANBUD

Denna Vecka. Rak-Knifvar. \$3 Kvalitet för Endast \$2. GUSTAFSON & CO.

Edwards-Wood Co, (Inkorporerad) GÖRA AFFÄRER I Aktier, Spannmål, Fläsk etc. 1 Rialto Block, Telephone 2284

W. T. Griffiths Förstklassig Hundtmakare och Skräddare. Kostymer gjorda på beställning från \$24 till \$48.

Godt land, hvarest Jordbruk lönar sig.

Canadian Pacific Banan ar utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För land, som köpes för bosättning, betalas, enligt nedanstående tabell, första inbetalningen vid köpets avslutande, ränta enligt 6 procent af resten af köpesumman efter ett års förlöp, och därefter delas utstående kapital och ränta enligt tabellen, som visar betalningsvillkoren för 1/4 sektion land:

Table with 4 columns: Acres, Price per acre, Total price, and Interest rate. Rows include 160 acres at \$3.00, 3.50, 4.00, 4.50, 5.00, 5.50, 6.00.

För att få draga fördel af denna plan att betala upp landet på tio år, måste köparen slå sig ned på landet med sin familj och bräcka upp åtminstone en sextondel däraf och gifva tillfredsställande prof att han där varit bosatt och bräckt så mycket land, till bolagets landkommissionär.

Köpare, hvilka icke slå sig ned på landet som ofvan sagdt, måste erlägga en sjättedel af köpesumman kontant och balansen i fem lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent pr år.

F. T. Griffin, C. P. R. Land Commissioner. Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

Royal Furniture Co. LTD. Stadens ledande KREDIT-HUS. Gynsamma vilkor. Ni har kredit här. 298 Main Street, - Winnipeg